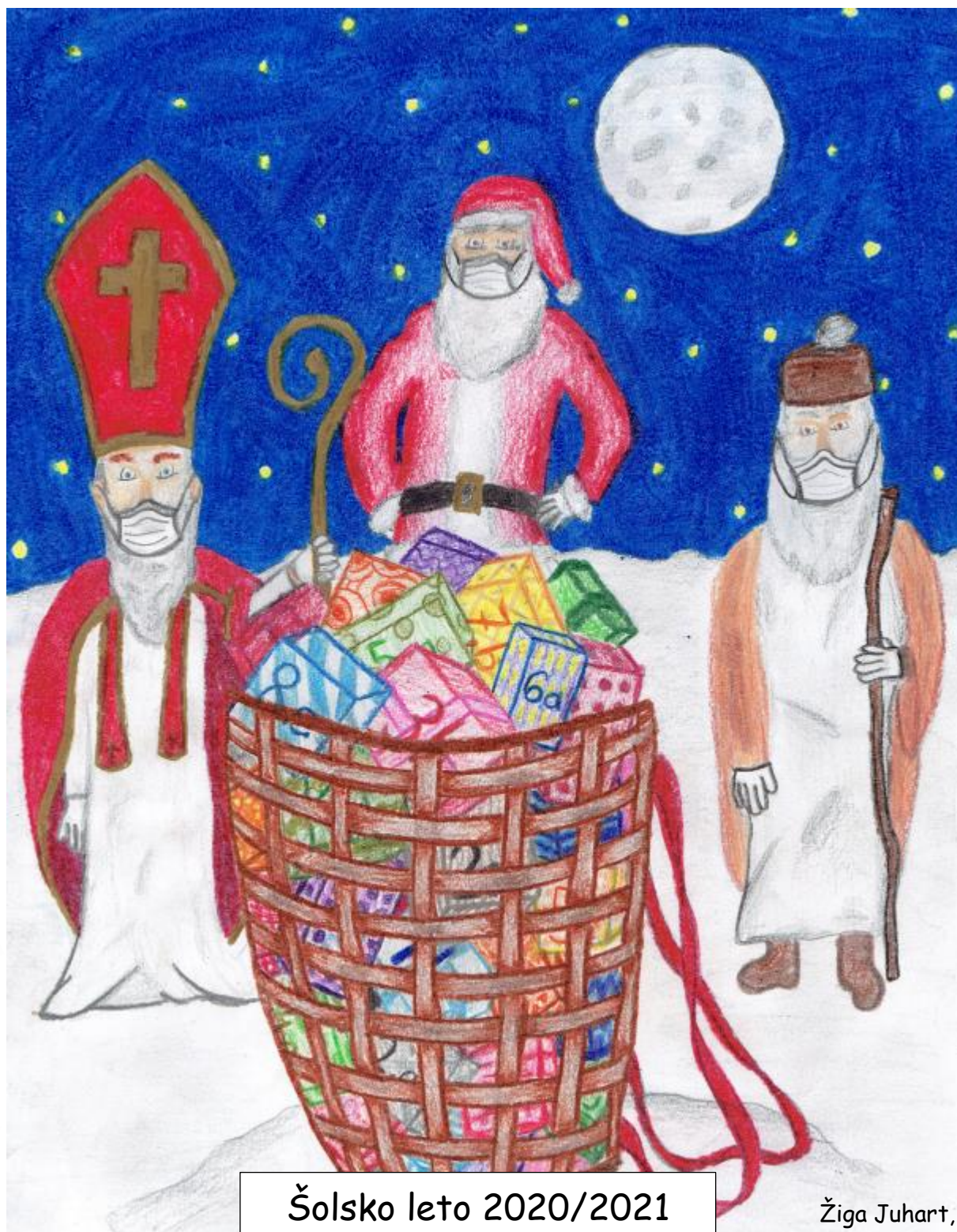

Spletni časopis
Osnovne šole Ob Dravinji

SPLETKO

Šolsko leto 2020/2021

Žiga Juhart, 9. b

KAZALO:

ZGODILO SE JE	4
DNEVI DEJAVNOSTI	10
NATEČAJI IN RAZPISI	15
USTVARJALNI KOTIČEK	26
PODALJAŠNO BIVANJE IN JUTRANJE VARSTVO	31
EKO IN ZDRAVA ŠOLA	32
KULINARIKA	34
MODA V KORONA ČASU	36
BOŽIČNE ZGODBE IN VOŠČILA	38
FOTO UTRINKI	44
RAZVEDRILO	47

UVODNIK

Drage naše učenke, dragi naši učenci,

v časih, ko ostajamo doma in se šolanje na daljavo nadaljuje že več tednov zapored, drug drugega že močno pogrešamo. Pogrešamo naše pristne stike, naša druženja v razredih, v okolici šole, jutranje pozdrave v avli šole, nasmehe in spodbudne poglede. Skratka, POGREŠAMO DRUG DRUGEGA.

A v vsej svoji odgovornosti, tako do sebe kot tudi do drugih, smo tako v prvem kot tudi v drugem valu epidemije sprejeli dejstvo, da mora pouk potekati na daljavo in da je potrebno socialne stike ter druženja omejiti. In tako smo skupaj v virtualnem spletnem okolju, v naši spletni učilnici, na občasnih video povezavah. Moram reči, da nam gre kar dobro. Vemo, da je za vas, drage učenke, dragi učenci, delo zahtevno, da vam na trenutke zmanjkuje volje do dela, da si želite ponovnega prihoda v šolo.

To nam sporočate in dajete vedeti vsak dan. Mi pa vam želimo povedati, da je to želja nas vseh, da tudi mi vas močno pogrešamo.

Da pa si bomo naše predpraznične dneve polepšali in popestrili, smo s skupnim sodelovanjem pripravili našega SPLETKA; edinstven je, ker je večinoma plod vaših prispevkov na daljavo. Odlično ste se izkazali, v Spletku boste našli na kupe zanimivega branja za vsak okus. Vaše ustvarjalnosti niti epidemija ne more zatreti.

Verjamem, da bodo zopet prišli dnevi, ko bo korona čas le daljni spomin. Zopet se bodo v našo šolo naselili otroško veselje, vaša ustvarjalnost, nagajivost, vi. In drug z drugim bomo delovali v dobro vas, dragi naši učenci, drage naše učenke. Ker je šola pomembna, zabavna in je v njo prijetno hoditi.

In če nam bo takrat na trenutke hudo ali se nam bo šolsko delo uprlo, se bomo hitro spomnili misli našega devetošolca Svena, ki pravi takole:

*»Sedaj sem spoznal,
da nad šolo ne bom godrnjal,
saj vidim, kaj mi pomeni,
ko sem sam za računalnikom ostal.«*

HVALA VAM ZA VAŠO USTVARJALNOST.
PRIJETNO BRANJE VAM ŽELIM.
PAZITE NASE IN OSTANITE ZDRAVI!

Ravnateljica: mag. Nevenka Brdnik

Vsak je v zavetju svojega doma, daleč, a z mislimi vseeno drug ob drugem. Okoli nas se že bleščijo lučke, za njimi pa se skrivajo pričakovanja, želje, upi. Je to novi, peti letni čas?

Se skriva v globoki zimi, ko ugotoviš, da tudi v njej lahko domuje poletje?

Ali pa so to vse cvetlice spomladi, ko se znova vrača dan?

Morda je to hladen vetrič v poletju ali topla mesečina jeseni?

VSE je najlepši čas našega življenja – peti letni čas, ki ga med vse vas pošiljava tudi urednici tega časopisa. Naj vas ogreje ...

Urednici: Jovita Kovač, Valentina Volavšek

ZGODILO SE JE

DOGODKI

PROJEKT TRAJNOSTNA MOBILNOST IN IZVAJANJE AKTIVNOSTI – PEŠ BUS

Tudi v tem šolskem letu smo na naši šoli sodelovali v projektu Trajnostna mobilnost v osnovnih šolah. Slogan projekta se je glasil: »**GREMO PEŠ!**« Projekt je podprlo Ministrstvo za infrastrukturo RS ob podpori Evropske unije. Namen projekta je ozavestiti učence in njihove starše ter skrbnike o pomenu hoje, kolesarjenja in uporabe javnega prevoza v vsakdanjem življenju.

Kaj sploh je trajnostna mobilnost? Trajnostna mobilnost pomeni možnost premikanja na enega od razpoložljivih potovalnih načinov, ki imajo majhen negativen vpliv na okolje, kot so hoja, kolesarjenje, javni potniški promet, odgovorna uporaba avtomobila in uporaba okolju prijaznih vozil. S pomočjo tega projekta želimo naše učence spodbuditi, da v čim večjem številu prihajajo v šolo na trajnosten način, to pomeni: peš, s kolesom, z javnim prevozom ... Trajnostni način prihajanja v šolo učence spodbuja k bolj odgovorni in samostojni udeležbi v prometu, hkrati pa krepi njihove socialne veščine (druženje s sošolci med pešačenjem ipd.) in zdravje. Ob tem pa poskrbimo še za zmanjšanje emisij izpušnih plinov v okolici naše šole.

DAN JEZIKOV »NA D@LJ@VO«

V mesecu septembru, natančneje 26. 9., vsako leto obeležujemo evropski dan jezikov. Letošnja osrednja tema slednjega je bila "Kako razvijati večjezičnost na d@lj@vo?"

Naša šola, na kateri 8 jezikov (slovenščina, angleščina, nemščina, francoščina, albanščina, srbsščina, bosanščina in makedonščina) vsak dan živi in med nami spleta nepozabna prijateljstva, je nedvomno večjezična. To ste potrdili tudi sami, ko ste lani ob dnevu jezikov pisali pesmice, rime in razmišljali o pomenu učenja jezikov. Ker pravijo, da posamezni jezik zares osvojimo šele takrat, ko do potankosti spoznamo tudi državo, njeno kulturo, posebnosti in značilnosti, ste za letošnji dan jezikov raziskovali in preučevali države ter se preizkusili v reševanju kviza. V katerih državah govorijo omenjene jezike, kje na karti sveta ležijo te države in zakaj je vsaka po sebi edinstvena in najlepša za vse tiste, ki v njej živijo?

Učenci so v okviru izbirnega predmeta nemščina raziskovali države, katerih jezike se je na šoli možno učiti oziroma se uporabljajo za sporazumevanje. Pripravili so zanimive predstavitve. *Sledi nekaj utrinkov ...*

ZANIMIVOSTI

- ▶ V Salzburgu se je rodil znan skladatelj Wolfgang Amadeus Mozart
- ▶ Vredno si je ogledati tudi:
 - ▶ Dunajsko staro mestno jedro,
 - ▶ Wachau,
 - ▶ Semmerinško železnico
 - ▶ Schönbrunn,
 - ▶ Zoller čokoladnica
 - ▶ Dunaj zabaviščni park

Semmerinška železnica

ALI VEŠ?

- ALI VEŠ, DA TO PRIHAJA IZ ŠVICE:
 - *GORA, KI IMA CELO LETO SNEG (Matterhorn)
 - *ŠVICARSKI NOŽEK
 - *ŠVICARSKI SIR
 - *BERNARDINEC
 - *RIKOLA BONBONI
 - *TOBLERONI

Države, iz katerih prihajajo naši učenci – priseljenci.

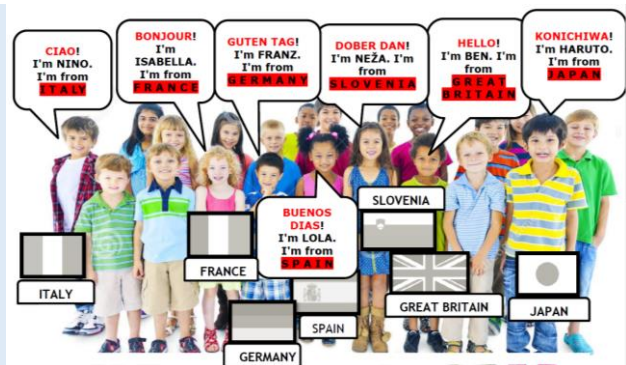

Republika SRBIJA

GLAVNO MESTO

SKOPJE

POEZIJA V DECEMBRU

Kad dođe prvi decembarski dan,
 medved polako zaključava stan
 i na vrata ispisuje šapom:
 Ne primam nikog.
 Spavam zimski san!
 I sneg tad ima pravo da pada,
 da množto belih pahuljica vijei sve zatrpa.
 A zeko se jada:
 Trebalo bi nabaviti skije.

Nemanja Banović, 7. a

Učenci 3. a razreda

Učenci 4. b razreda

JESEN V TEPANJU

Na Podružnični šoli Tepanje so učenci v podaljšanem bivanju pričarali jesen.

(Foto: T. Burič)

KOSTANJEV PIKNIK

Na Podružnični šoli Tepanje smo izkoristili zadnje tople dni za kostanjev piknik.

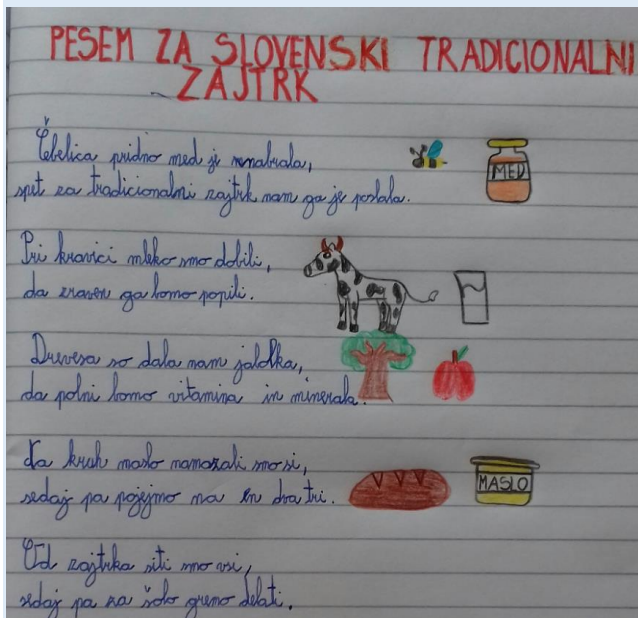
(Foto: T. Burič)

MALE SIVE CELICE

Septembra smo se učitelji in učenci polni energije vrnili v šolo. Že na začetku šolskega leta je kar nekaj učencev pokazalo zanimanje za tekmovanje Male sive celice. Pridno so vadili in širili svoje znanje. 15. 9. 2020 sta se pisnega predtekmovanja udeležili 2 skupini učencev. 1. skupino so sestavljali Žiga Juhart, Jošt Klančnik in Maj Novak, 2. skupino pa Mihel Rebernak Lončarevič, Vid Iršič in Angelina Janel. Obema ekipama je ustni del predtekmovanja za las ušel. Trdno smo odločeni, da naslednje leto spet poskusimo.

SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK

Kljub delu na daljavo smo 20. 11. 2020 (3. petek v novembru) obeležili projekt Slovenski tradicionalni zajtrk. S tem smo slovenskim ponudnikom hrane pokazali, da jih podpiramo in spoštujemo njihovo prizadevno delo. Lokalno pridelana hrana je bolj sveža in zdrava ter odličnega okusa.

Nuša Jeseničnik, 5. c

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Za zajtrk tradicionalni se na mizo veliko stvari postavi.
Z jabolkom in medom se posladkamo,
z mlekom pa vse končamo.
Maslo poskrbi, da zdrave maščobe dobimo,
s kruhom pa si lakoto potešimo.
Namen zajtrka pa je, da bi redno zajtrkovali
in zdravi ostali.

Ana Lajnšček Kralj, 5. c

Učenci 7. a razreda smo si tradicionalni slovenski zajtrk privoščili kar pri razredni uri in ob njem zelo uživali.

Gaj Založnik, 7. a

Anais Cenc, 7. a

Nina Mlakar, 7. a

Janž Pučnik, 7. a

Stela Gosnik, 7. a

Manca Furman, 1. a

Filip Kalar, 1. a (Foto: Uroš Kalar)

Manca Onič, 1. a (Foto: Tomaž Onič)

SODELOVALI SMO NA LITERARNIH IN LIKOVNIH NATEČAJIH IN SE VESELILI DOSEŽKOV

REZULTATI NA LIKOVNEM PODROČJU

Naša šola se vsako leto odzove na številne likovne natečaje na državnem in mednarodnem nivoju. Naši učenci se resnično vsako leto znajdejo na seznamu prejemnikov različnih priznanj s področja likovne umetnosti.

V preteklem šolskem letu je korona virus posegel v marsikatero načrtovano dejavnost in tudi umetnost pri tem ni bila izjema. Tako smo zaman čakali na rezultate kar štirih likovnih natečajev, na katerih so sodelovali naši učenci. Organizatorji natečajev so tako ocenjevanje, razglasitev nagrajencev ter razstavo izbranih del realizirali šele v začetku tega šolskega leta. V preteklih tednih smo bili deležni kar treh nadvse prijetnih oznanil, da so učenci naše šole – nekateri že bivši, prejeli naslednja likovna priznanja:

LIKOVNI SVET OTROK (OŠ Karel Destovnik Kajuh, Šoštanj):

Bronasto priznanje na državnem nivoju: Žiga Juhart, (8. b) 9. b, Jaka Leskovar, (8. b) 9. b, Benjamin Brglez, (8. c) 9. c.

LIKOVNI NATEČAJ " DREVO" (OŠ Šturje, Ajdovščina):

Srebrno priznanje na državnem nivoju: Loti Jazbec (6. c) 7. c

MEDNARODNI LIKOVNI NATEČAJ "BURJA" (OŠ Danila Lokarja, Ajdovščina):

Srebrno priznanje: Samantha Lešnik (9. a)

Bronasto priznanje: Azime Ademi (9. a) in Laura Kočnik, (9. a) vse tri učenke naše šole v šol. letu 2019/2021.

DOSEŽKI NA LITERARNEM PODROČJU

FESTIVAL LEPOPISJA ŽIČKA KARTUZIJA 2020

Tudi to šolsko leto so učenci naše šole sodelovali na festivalu lepomisja, ki mlade spodbuja k razmišljanju o tem, da bo pisava zmeraj ostala ogledalo človeka. Tema letošnjega, 16. festivala lepomisja Žičke kartuzije, je bila: Kartuzijani in COVID-19.

Naši učenci so razmišljali o možnosti okužbe s korona virusom v kartuzijanskih časih, o ukrepanju in poteku zdravljenja ter premagovanju epidemije, pa tudi o pomenu lastne pisave ter vrednotah lepomisja. Ustvarili so mnogo zanimivih literarno-likovnih prispevkov, ki so od njih zahtevali veliko časa in truda. Strokovna komisija pa je izmed vseh prispelih del nekatera tudi nagradila. Z veseljem sporočamo, da so med njimi tudi dela učencev naše šole in podružnice Tapanje. To so:

1. triletje:

1. mesto: NAJA DETIČEK, 2. e, POŠ TEPANJE (mentorica Antonija Levart)
2. mesto: DOROTEJA HAJD, 2. e, POŠ TEPANJE (mentorica Antonija Levart)
3. mesto: ZALA VETRIH, 2. e, POŠ TEPANJE (mentorica Antonija Levart)

2. triletje:

1. mesto: DOROTEJA KOTNIK, 6. a, OŠ Ob Dravinji (mentorica Jovita Kovač)
2. mesto: VITA BEZOVNIK, 6. b, OŠ Ob Dravinji (mentorica Valentina Volavšek)

3. triletje:

1. mesto: JANŽ PUČNIK, 7. a, OŠ Ob Dravinji (mentorica Jovita Kovač)

Vsa prispela dela, ki so sodelovala na natečaju, so razstavljena v protokolarnem prostoru Žičke kartuzije. Svečana prireditev in podelitev nagrad je prav tako potekala pod kartuzijanskimi oboki. Vsem nagrajencem za dosežen uspeh iskreno čestitamo.

(Foto: J. Kovač)

NATEČAJ MOJA RODNA DOMOVINA: Z GORIČKEGA V PIRAN

Združenje veteranov mesta Ljubljana in bivših ljubljanskih občin z Osnovno šolo Vič je v preteklem šolskem letu razpisalo že 12. literarni natečaj Moja rodna domovina, ki je tokrat nosil pomenljiv naslov Z Goričkega v Piran. Učenci in učenke od 6. do 9. razreda, ki obiskujejo osnovne šole v Republiki Sloveniji in zamejstvu, so v svojih delih opisovali, kako doživljajo svojo domovino, kakšni so njihovi občutki, ko razmišljajo o njej, in nenazadnje kakšno prihodnost vidijo v tej majhni deželi na sončni strani Alp. Tudi naša šola je za natečaj prispevala številna odlična dela. Njihovo kakovost je v množici prispelih izdelkov iz vse Slovenije prepoznala tudi petčlanska strokovna komisija profesorice slovenščine in predstavnikov Združenja veteranov. Zaradi izrednih razmer, ki jih je v naš prostor prinesel covid-19, je bila slavnostna razglasitev zmagovalcev in podelitev nagrad iz meseca junija prestavljena na jesenski čas, nato pa zaradi vnovične razglasitve pandemije žal odpovedana. Priznanja in nagrade za naše nagrajence **Nejo Kovač, Blažko Mlakar in Ajšo Sivka smo tako prejeli po pošti**. Iskrene čestitke tudi njihovim mentoricam: gospe Valentini Volavšek, gospe Joviti Kovač in gospe Tini Esih.

(PRED)PRAZNIČNI ŠOLSKI VIDEO

Pred dnevom reformacije, dnevom spomina na mrtve in nenazadnje tudi pred nočjo čarovnic smo šolski novinarji združili moči s člani gledališkega kluba, se posedli okoli mize, dali na plan ideje, novinarji so raziskali dejstva in poiskali podatke, gledališčniki napisali scenarij, slednjega pa smo nato aktivno zvalili in vajo tudi posneli. Za končno stvaritev, s popolnoma naučenim tekstom, z vsemi kostumi in (aktivnimi) pripomočki, pa nam je zagodla "korona". Kljub temu nas je predpraznični šolski video zelo razveselil in nam polepšal prihajajoče praznike.

Učenci 3. b

POZDRAV V JESENSKE POČITNICE

Kdo listje prebarva?
 Kje veter prespi?
 Kdo slano napravi?
 Kam megla zbeži?
 Kdo žene v gorica klopotec lesen?
 Kaj vse bo na mizo prinesla jesen? ...

(Feri Lainšček)

Leni Modic, 4. b

VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNO DELO OD DOMA

Po podaljšanih jesenskih počitnicah se zaradi vse slabše epidemiološke slike nismo vrnili v šolske klopi, ampak se je za vse učence pričel pouk na daljavo. Delo je steklo po enotnem komunikacijskem kanalu – preko Arnesovih spletnih učilnic in v živo preko videokonferenčnega sistema Zoom.

Misli iz domačih učilnic ...

ZAKAJ SE TO DOGAJA MENI?

Pozdravljeni!

Redni dopisnik s kavča se vračam, tokrat z nič boljšim izhodiščem kot v prvem poglavju šole na daljavo. Bilo bi »kul« in vse kolikor toliko v redu, če ne bi bila doma moja mama. No, če se izogibam kuhinji ter spodnjemu delu hiše do kosila, še kar gre. Če pridem dol, za njo pomeni, da imam proti čas, in tako me takoj zasipa z opravili, kot so: pobriši tla, posesaj stopnišče, pobriši stopnišče, zlošči stopnišče ...

Edini, ki mi je v tem času v zares izjemno oporo in me ne obremenjuje, je moj maček, ki je doštudiral večino mojih predmetov, zato mi vedno z veseljem priskoči na pomoč (pomagalo bi, če bi ga dejansko razumel). Kot ste lahko prebrali, je pri meni doma težko in sočustvujem z vami, če ste se znašli v podobni zagati. Moram »na fronto«, saj sem v kuhinji pozabil šestilo.

Izidor Mlakar, 8. c

Sprva mi je bilo delo od doma všeč, saj sem zjutraj vstajala kasneje kot po navadi. Potem pa sem začela na stvar gledati iz druge strani, da bomo s takšnim delom pridobili manj znanja kot bi si ga sicer, in to za nas ni dobro. Smo devetošolci, ki v tem šolskem letu zapuščamo osnovno šolo. Nisem si mislila, da bom kdaj tako razmišljala, a si zdaj res želim v šolo, saj je to moje zadnje leto, ko bi moralo biti najboljše.

Jona Hlastec, 9. a

Navajena sem bila navadnega pouka. Ampak ko sem izvedela, da bo pouk potekal na daljavo, sem se kar hitro privadila. Težje mi je bilo, ko še nismo imeli videokonferenc, saj nekatere snovi nisem razumela. Zato mi je zdaj veliko lažje, saj bolje razumem snov, ki jo učitelji še dodatno razložijo. Šolsko delo opravljam v svoji sobi za pisalno mizo pred računalnikom. Ko z delom končam, grem tudi v naravo in opravim svoje košarkarske treninge. Tako se po vsem tem delu pred računalnikom razgibam in nadiham svežega zraka.

Najbolje se počutim, ko naredim vse za šolo in opravim trening. Potem se lahko v miru odpravim na sprehod.

Tia Fijavž, 8. a

Šolanje na daljavo se mi zdi v redu. Učitelji se zelo trudijo, da nam bi snov čim boljše razložili. Upam, da se kmalu spet vrnemo v šolo, da se bomo lahko spet družili s sošolkami in sošolci.

Anika Potočnik, 9. b

Moje mnenje o šoli na daljavo je dobro. Učenje je bolj zahtevno, saj je več dela. Želim si, da bi čim prej prišli nazaj v šolo in da bi se lahko spet družil s svojimi prijatelji.

Domen Potočnik, 6. b

Izdelal sem grafit naše razredne skupnosti v času Covid-19, ko se učimo na daljavo.

Pogrešam svoje sošolce in druženje z njimi. Zelo mi je všeč, ker imam super sošolce in učiteljico, ki je vedno zelo prijazna.

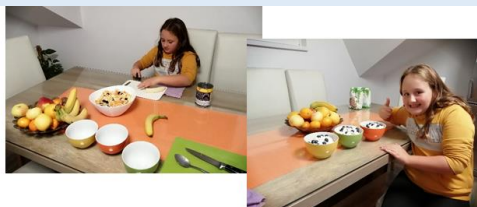
Gi Matavž, 4. b

DNEVI DEJAVNOSTI

NARAVOSLOVNI DNEVI

Učenci tretjega razreda so imeli naravoslovni dan, ki so ga izvedli v domačih učilnicah oziroma kuhinjah. Vsebine so namenili zdravi prehrani in se zelo potrudili.

Zoja, Marsel Mark in Naj iz 3. b so ustvarjali ...

Obdelava podatkov in kombinatorika

Učiteljice matematike smo sledile dejavnostim šolskega koledarja in kljub izobraževanju na daljavo v četrtek, 12. novembra 2020, izvedle naravoslovni dan za učence šestih razredov. Učenci so nadgrajevali znanje o obdelavi podatkov in o kombinatoriki.

Najprej so kot aktivni poslušalci sledili razlagi učne vsebine, nato pa so slišano in zapisano v zvezek uporabili pri samostojnem reševanju nalog. Učencem je bil način izvedbe všeč. V času samostojnega dela so se družili preko telefona, socialnih omrežij in nastali so vzorni izdelki.

1. URNIKI

Urniki (torek) 6.a

ŠOLSKE PREDMETI: matematika, slovenščina, šport

1.	MAT SLJ ŠPO	2.	MAT ŠPO SLJ
3.	SLJ ŠPO MAT	4.	SLJ MAT ŠPO
5.	ŠPO SLJ MAT	6.	ŠPO MAT SLJ

ODGOVOR: Torkov urnik za 6.a razred je lahko sestavljen na 6 različnih načinov.

2. VOŽNE KARTE

ODGOVOR: Za vožnjo v ena smer morajo nastikniti 20 različnih kart.

Učenci 6. razreda

ŠPORTNI DNEVI

POHOD

Prve jesenske dni v tem šolskem letu smo namenili pohodništvu, saj nas je toplo jesensko sonce še krepko razvajalo. Zaradi strogih omejitev v zvezi s Covidom-19 smo športne dni na predmetni stopnji razdelili na dva dela:

- V sredo, 9. septembra 2020, so osmošolci opravili pohod po Konjiški gori na relaciji: šola–grad–trije križi–grofov štant– šola, devetošolci pa so šli do Žičke kartuzije in nazaj.
- V četrtek, 10. septembra 2020, so tudi šestošolci raziskovali Konjiško goro, sedmošolci pa so obiskali zelo zanimivo pohodniško točko, Brinjevo Goro.

Med potjo smo opazovali in občudovali jesensko pokrajino, ki je dobivala novo barvno podobo. Sedmošolci smo premagovali vinorodne škalske griče, ki so se kopali v soncu in se bohotili v škrlatnih barvah.

(Foto: J. Kovač)

Osmošolci in devetošolci pa so se naučili svežega zraka Konjiške gore in uživali v petju ptic in druženju s sošolci. Narava nas je res bogato obdarila.

(Foto: J. Kovač)

POHOD

Tudi v 1. triletju smo izvedli športni dan, pa čeprav na daljavo in v spremstvu staršev, starih staršev in hišnih ljubljencev. 14. 11. smo se na svežem novembrskem soncu prav odlično počutili.

Gabriel Arbeiter, 1. a (Foto: Kristjan Arbeiter)

Anabel Stojan, 1. a (Foto: Sintija Zagoršek)

Lan Marčinković, 1. a (Foto: Monika Marčinković)

PLESNE DELAVNICE

V tednu otroka, od 5. 10. do 9. 10. 2020, smo uspešno izpeljali že drugi športni dan za učence in učenke od 6. do 9. razreda. Zaradi slabe epidemiološke situacije smo športni dan organizirali tako, da ga je imel vsak razred na svoj dan v tednu. S tem smo zadostili vsem epidemiološkim ukrepom, hkrati pa učencem vendarle omogočili sodelovanje na dobro pripravljenih plesnih

delavnicah v okviru Plesne šole Plesni mojster iz Slovenj Gradca, s katerimi že nekaj let zelo dobro sodelujemo. Plesna učiteljica sta nam ponovno pripravila izvirne plesne koreografije. Na ta način so se učenci seznanili s plesi, ki jih še niso poznali.

Letošnje plesne delavnice si bomo zagotovo zapomnili po izjemni situaciji v državi in svetu ter posledično veliki previdnosti pri njihovi organizaciji in izvedbi. Vsekakor pa nam nič od naštetega ni moglo pokvariti navdušenja nad plesom.

ŠTAFETNE IGRE (TEPANJE)

V četrtek, 17. 9. 2019, smo imeli na podružnični šoli v Tepanju športni dan. Vsi učenci šole so se v petih skupinah pomerili v štafetnih igrah. Učenci so sami oblikovali simbole in imena skupin. Dan je bil zabaven, aktiven in poln uspehov.

(Foto: T. Burič)

(Foto: T. Burič)

KULTURNI DNEVI

PO MINATTIJEVI POTI

V okviru kulturnega dne, ki smo ga izvedli v tednu otroka, smo odšli na sprehod Po Minattijevih stopinjah. Po tej poti nas je popeljala turistična vodnica in nam obenem razkrila še marsikatero zanimivost o našem mestu. Na naši »literarno-zgodovinski turi« pa se nismo samo nahodili in nadihali svežega zraka, temveč smo se tudi naučili marsikaj novega o Ivanu Minattiju, znamenitem pesniku, ki se je rodil in tudi svoja prva otroška leta preživel v Slovenskih Konjicah.

(Foto: T. Esih)

(Foto: J. Kovač)

OGLED GLEDALIŠKE PREDSTAVE

Kot pika na i je sledilo še razgibavanje naših smejalnih mišic, ko smo si v Domu kulture ogledali predstavo Boštjana Gorenca Pižame. Le-ta nas je popeljala na pot od Brižinskih spomenikov do sodobne literature, vmes pa smo izvedeli številne zanimivosti o slovnici in književnosti. Še posebej so se nam vtisnile v spomin predelave slovenskih literarnih klasikov v sodobno okolje svetovnega spleta in mobilnih komunikacij. V predstavi Slovenski klasiki smo res nadvse uživali.

TEHNIŠKI DNEVI

IKT DELAVNICE

V ponedeljek, 21. 9. 2020, je na šoli potekal tehniški dan v obliki IKT delavnic. Učenci so ob pomoči razrednikov in sorazrednikov obnovili znanje spletnih učilnic, ponovili, kako se prijavimo z AAI računom v spletno učilnico. Razredniki so učencem predstavili tudi komunikacijski protokol ter osnove Worda na praktičnem primeru. Prav tako so podali navodila za orodje PDF, kako pisati v PDF, kako shraniti Wordov dokument v tej obliki ... Učenci so spoznali tudi, kako se ustvari posnetek zaslona. Veliko časa pa so posvetili tudi videokonferenčnemu sistemu ZOOM.

Učenci 1. b razreda

TEKMOVANJA

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA LOGIKE

Šolskega tekmovanja iz znanja logike, ki je potekalo 24. septembra 2020, se je udeležilo 109 učencev od 3. do 9. razreda. Med njimi je 45 učencev, ki prejmejo bronasto priznanje, in sicer:

- 3. razred: Anja Pevnik, Val Ajdnik, Jure Celcer, Asi Konušek, Ajda Ovčar, Ema Rožič, Stela Pačnik, Tadej Verdnik in Taj Ravnihar.
- 4. razred: Miha Senica, Janez Podgoršek Satler, Julij Verdel in Benjamin Bečič.
- 5. razred: Gal Kupljen, Nejc Pučnik, Maj Stramšak, Aljaž Grifič, Hana Žugelj, Nika Brumec,

Urh Juhart, Hana Kočnik, Dominik Gažovič, Jošt Polegek, Vid Bobik in Neža Založnik.

- 6. razred: Larissa Kovše, Neža Kalšek, Jure Sabo, Neva Šelih, Urban Zidanšek, Tim Vežjak in Julija Lamovec.
- 7. razred: Tine Celcer, Andraž Verdnik, Iza Kovačič in Žiga Volšak.
- 8. razred: Tina Kuder, David Skrbinšek Majer, Tajda Erker, Iza Vipotnik, Jošt Klančnik, Urh Hlačar in Julija Dovečar Bremšak.
- 9. razred: Nela Jelenko in Mihel Rebernak Lončarevič.

Zaenkrat še vedno čakamo termin državnega tekmovanja, na katerega napredujejo Tina Kuder iz 8. a, David Skrbinšek Majer, Tajda Erker, Iza Vipotnik iz 8. b, Jošt Klančnik iz 8. c in Nela Jelenko iz 9. a.

Učenci 2. b razreda

Učenci 3. a razreda

SLADKORNA BOLEZEN

Tudi letos smo se na naši osnovni šoli udeležili tekmovanja iz znanja o sladkorni bolezni. Potekalo je že 22. po vrsti. Ker se je tekmovanje odvijalo dokaj

zgodaj, in sicer 16. 10. 2020, smo tekmovanje lahko izpeljali v šoli.

Letošnje tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni je bilo zaznamovano s korona virusom, saj je bilo veliko vprašanj namenjeno temu, kako se sladkorni bolniki spopadajo s svojo sladkorno boleznijo v času te svetovne pandemije.

Tekmovanja se je udeležilo 12 učencev od 7. do 9. razreda, osvojili pa so 2 bronasti priznanji. Priznanja sta dosegla učenca 9. razreda, Amalija Rozi Uranič iz 9. b in Mihel Rebernak Lončarič iz 9. c razreda.

Učenci 2. a razreda

NATEČAJI IN RAZPISI

MOJA RODNA DOMOVINA – Z GORIČKEGA V PIRAN

MOJA SLOVENIJA

Slovenija je moja domovina,
odlikuje jo bogata zgodovina.
Lepa je ta dežela cvetja in vina, to radi na glas oznanjamo

in slovensko pesem ohranjamo.

Osamljenosti ne pozna, v Prekmurju štoklje letajo,
v Piranu pa galebi zgodbo o morju spletajo.

Veselje in sreča sta tu doma,
kjer vsak si lahko najde svoj košček srca.

Evropa je njen širši okvir in kamor koli želiš,
prideš hitro in brez ovir.

Naša dežela je z znamenitostmi zelo bogata,
ko zorijo žita, je njena preproga zlata.

Iskrenost naša odlična je vrlina, mladi jo gojimo
in se strpnosti do drugih učimo.

A na poti po Sloveniji me spremlja ponos,
da smo kot narod vsem težavam vedno kos.

Za visokimi Alpami in čistimi vodami se razprostira dežela v obliki kokoši. Ima vse, kar si Zemljan lahko zaželi; visoke gore, med katerimi kraljuje Triglav, bistre reke, izmed katerih nas s svojo modrino najbolj prevzame Soča. Ta dežela ima na zahodu tudi košček morja, ki predstavlja pomembno okno v svet. Na vzhodu pa nas pozdravljajo ravnine, mimo katerih

vedro vijuga reka Mura in sanjari o prekmurski gibanici. Ta dežela ima ime – Slovenija. Je delček mene, saj sem se v njej rodila, v njej živim v miru in spoštovanju ter se tukaj počutim varno. Je moj dom. In je dom tudi mojim sošolcem, prijateljem, sosedom, neznancom ...

O lepotah Slovenije mi je zadnjič pripovedoval Nik. Je nekoliko mlajši od mene, a zelo bister in radoveden fant. V šoli je večkrat slišal, da je Slovenija zelo majhna dežela. Njemu se ni zdelo tako, saj se je celo večnost vozil na zimske počitnice k dedku z Gorenjske ali pa je na vlaku pasel dolgčas, ko se je med poletnimi počitnicami za tri tedne preselil na morje, k noni v Izolo. Tam se je začasno naselil v najboljšem hotelu, ki ga premore slovenska obala – Hotel none Marije. Nona ga je razvajala z okusnimi primorskimi dobrotami na sto in en način. Nik pa se je mastil s školjkami, ribami, domačim olivnim oljem ...

Lansko zimo sta se z dedkom pogovarjala o Triglavu. Nik je znal povedati, da je to najvišja gora v Sloveniji, ki se bohota s tremi vrhovi in jo lahko občuduje iz dedkove hiše. Dedek pa ga je podučil, da je prav, da bi goro Slovencev tudi поблиže spoznal, zato sta sklenila, da poleti osvojita njen vrh. Tako sta se na jasno avgustovsko jutro Nik in njegov dedek zares odpravila na vzpon proti Kredarici. Srečala sta številne pohodnike iz bližnjih in daljnih krajev, na svojih ramenih pa so nosili isti cilj – stopiti na vrh Slovenije. Ob spodbudi kozorogov, ki so se sramežljivo umikali glasovom ljudi, sta se bližala cilju. Očarali so ju tudi cvetovi planike med skalovjem in kuščar, ki je ujemal sončne žarke, da se je potem lahko urno skril njunim očem. Končno sta prišla do vrha, stopila sta pred Aljažev stolp. Ozrla sta se in obnemela. Dedek se mu je zasmejal: « Haha, precej osupljivo, kajne? » »Imaš prav, ostal sem brez besed. Kaj je pa tisto modro za onim hribom?« Dedek me je mrko pogledal in odvrnil: » Ja morje. Tam, kjer živo tvoja nona!«. Nik mu dolgo ni verjel, nato pa se je obrnil še na drugo stran, kjer so se mu kar zasvetile oči ob veličastnem pogledu na široke pokrajine. Videl je še ogromno drugih gora, številne doline in prostrane zelene nižine. Pogled se kar ni in ni končal, saj je imelo oko toliko videti. Lepota naše Slovenije je brezmejna in neskončna.

Blažka Mlakar, 9. c (nagrajeno delo)

Z GORIČKEGA V PIRAN POTUJEM

V Sloveniji svobodni sem se jaz rodila,
mnoga znanja in izkušnje v šoli pridobila.
Zato dežela pod Triglavom vedno bo moj dom,
tudi če kdaj kje po svetu potepala se bom.
Res ni velika naša domovina,
a zame je najlepša, ena in edina.
Če pa jo natančno spoznati si želiš,

zelo barvito sliko hitro ti dobiš.

Jezik in pisava za nas sta edinstvena,
slovenska himna pa odmeva daleč prek gora.
V širnem svetu o Sloveniji se večkrat sliši glas,
zato po naši domovini rada potujem jaz.

Pokrajino Slovenija raznoliko ima,
z gorami in morjem lahko se »pobaha«.
Če z Goričkega v Piran se na izlet odpraviš,
štoklje v Prekmurju pred odhodom še pozdraviš.

Kulturne znamenitosti mnoge lahko spoznaš,
možnosti za šport in razne dejavnosti imaš.
Skozi nekaj regij nato nadaljuješ pot,
zanimiva mesta in vasi lahko odkriješ tod.

Zgodovinske zgradbe bogate zgodbe imajo,
kraške jame in vrtače tudi navdušiti znajo.
Narava je Slovence bogato obdarila,
jezera, reke, morje nam v dar poklonila.

Če pa na poti zaželiš okusno si kosilo,
le kaj v kateri regiji se na mizo bo dobilo?
Kulinarika slovenska je pestra in zanimiva,
veliko različnih dobrot se na tem prostoru skriva.

Prekmurska gibanica odlična je sladica,
a po pojem jo prekaša orehova potica.
Če pa kdaj slučajno se na Bledu mudiš,
najboljšo ti »kremšnito« na krožnik tam dobiš.

Goveja juha ob nedeljah tradicionalno je kosilo,
kislo zelje s pečenico se na Štajerskem bo dobilo.
Kranjska bo klobasa na Gorenjskem zadišala,
pri noni na Primorskem te bo pašta pričakala.

Na Krasu se pršut na burji čez leto suši,
v Beli krajini pa cviček vsako leto dozori.
Veliko še dobrot lahko jaz bi omenila,
na poti z Goričkega v Piran še kam bi lahko zavila.

Slovenija bogata in lepa je zelo,
zato je prav, da vsak odkrije skrivnost to.
Naj tako popotnik se navdihu prepusti,
o Sloveniji pa sanja še mnogo let in dni.

Neja Kovač, 9. b (nagrajeno delo)

Učenci 1. b razreda

Z GORIČKEGA V PIRAN

Z Goričkega v Piran
po zemljevidu potuje moja dlan,
ki ne ve kako, kdaj, kam ...
Potovanj nikoli ne primanjkuje,
saj vsaka slovenska znamenitost po svoje navdušuje.

Na pot z Goričkega v Piran,
se človek ne odpravi sam,
z ljudmi, ki tvorijo družino,
je tako potovanje najbolj zanimivo.

Preden smo v avto sedli,
smo se doma dobro najedli.
Med potjo smo se smejali,
se smešne igrice igrali.

Soboški grad smo najprej opazili
in zraven njega skupinsko sliko naredili.
Nekoč so tam plemiški sodniki živeli,
zaradi lepot okoliških se prav dobro so imeli.

Z najstarejšo trto se Maribor baha,
še malo in prerasla pročelja Lenta bo vsa.
Barva zmage tukaj vijoličasta je,
saj nogometna evforija družijo Mariborčane.

Slovenske Konjice moj domači kraj so,
zato rada jih imam zelo.
Nad vse jih občudujem in sem nanje ponosna,
tudi če jih gledam kdaj skozi okna rosna.

V Domžalah se trije gradovi nahajajo,
kjer mame svoje razposajene otroke grajajo.
Ustavili smo se na Trojanah in se najedli krofov,
ki bi bili danes najljubša sladica najuglednejših grofov.

Ljubljana v osredju Slovenije leži,
Prešernov spomenik pa ob Ljubljani stoji.
Ima tudi tromostovje,
okoli nje pa se razprostira hribovje.

Nato smo se še mimo Postojne peljali
in do morja vsi v avtu zaspali.
V Piran smo prispeli po tretji uri
in ugotovili, da tam sonce močno »kuri«.

Tukaj se je naše potovanje zaključilo
in v nas veliko sreče vzbudilo.
Poskusili smo tudi sečoveljsko sol,
nato pa se hitro odpravili nazaj domov.

Med potovanjem sem se veliko naučila,
predvsem pa Slovenijo še bolj vzljubila.
Slednja mi res pomeni vse,
saj moja družina iz te države je.

Ajša Sivka, lanski 9. razred (nagrajeno delo)

Nika Brumec, 5. c

LJUBA SLOVENIJA

Slovenija,
ti si domovina mojega srca.
Majhna si, a vendar krasna,
toplina sonca vsak dan te obda,
da si še v megli jasna.

Če po zemljevidu sprehodim se,
lahko s kazalcem obrišem majhno »kuro«,
med »Violami« in »Zmaji« moj prstanec obogati
odnose,
z ljubljanske katedrale mezinček gleda na staro uro.

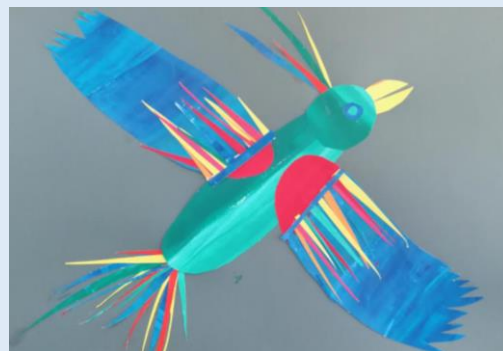
Draga Slovenija, ponosna sem,
da sem tvoja državljanka,
da slovenski jezik govorim
in vsaki dan se o tvoji zgodovini kaj novega naučim.

Ta domovina je moj dom
in delček nje so moje Konjice.
S pestjo v zrak ji vzklikam: »Nate vedno ponosna
bom!«,
spremlja pa me zvok Avsenikove golice.

Domovina moja so tudi prekmurske ravnine
ali primorske soline,
zasneženi podalpski vrhovi
ali ob Soči slovenski grobovi.

Vse to je moja domovina,
ena in edina –
kot mama človeškega spomina.

Eva Jevšenak, 7. b

Emilija Brdnik, 5. c

Ana Lajnšček Kralj, 5.c

DOMOVINA

Domovina je tam, kjer se vse začne,
vsi občutki, mišljenja, polni so zelenja.
Tukaj rastemo, odkrivamo, tukaj živimo,
tukaj izkusimo jok, srečo ter veselje igrivo.

Vsako jutro zbudimo se v pogled znan,
topel in prijazen vsakdan.
Domovina, pa naj bo velika ali majhna,
vedno nam nudi zavetje, ko se vrnemo vanjo.

Na severu Goriškega se naša pot začne,
kjer nas Grad z mogočnimi sobanami pozdravlja,
majhna cerkvena sredi samotnega prostora
pa obiskovalce od daleč privablja.

Tiha zvestoba Pomurce krasi,
ob Muri najdeš vedno le dobre ljudi.
Bele štoklje tu so doma,
širna polja so slovenska žitnica.

Tudi Drava od nekdanj povezuje ljudi.
Včasih splavarjem je rezala kruh,
danes pa industrija na njej
mostove in elektrarne gradi.

Skozi doline in gričevnat svet
slovenski prostor je razpet.
V kraljestvu mogočnih gora
tudi naše bajke so doma.

Na severu vršaci do neba,
v osrčju domovine pa Ljubljana je doma.
Tu vse poti do Tromostovja vodijo
in našega pesnika pozdravljajo.

Naprej po poti skozi kraški svet
pripelješ se do morja,
kjer zagledaš staro mestece Piran,
naše novo okno v svet.
Tako spoznaš, da mali slovenski prostor
vsa čudesa ima,
združuje zemljo, morje in nebo,
predvsem pa ljudi, s katerimi nam živeti je lepo.

Tajda Erker, 8. b

MOJA DOMOVINA

Predraga moja domovina
prelepa, mlada evropska država si,
nate smo ponosni vsi.

Naša mesta raznolika
so prav vsa,
nad njimi svoboda se skoraj
trideset let že smehlja.

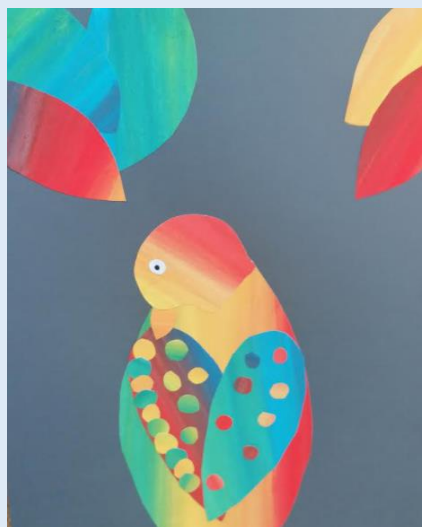
Turisti nas radi obiščejo,
saj imamo smučišča, gore in toplice,
morje, gorska jezera in čisti zrak
ter kraške jame, ki so naše lepote.

Čeprav majhna si,
skoraj vsaka vas po svoje govori.
Tu pri nas so pesniki doma,
po športnikih ves svet nas že pozna.

Poznani smo tudi po
prijaznih in pridnih ljudeh
in dobrih slovenskih jedeh –
smo svetlo okno v veliki svet.

Moja domovina ima veliko ciljev in vizij,
ohranja mir in mi daje varno otroštvo,
hkrati mi zagotavlja prihodnost,
zato jo imam rad.

Žiga Volšak, 7. b

Alina Soderžnik, 5. c

Anabela Bratkovič, 4. a

POTEP PO SLOVENIJI

Slovenija zelena je moja domovina,
prevzame me lepota, njena pokrajina.
Čeprav ni številna, tudi ni velika,
na svetovnem zemljevidu je pomembna pika.

Ponosna sem, da tu živim,
brezskrbno v slovenski šoli se učim.
Svobodno deželo z navdušenjem občudujem,
njene znamenitosti si rada ogledujem.

Če z Goričkega v Piran jaz odpotujem,
zemljevida preprosto ne potrebujem.
V Prekmurju štoklje in žitna polja so doma,
kot da jih prekriva preproga iz zlata.

Po prekmurski gibanici omamno zadiši,
uživaj v tej dobroti vsaj enkrat tudi ti!
Nato počasi proti Štajerski nadaljujem svojo pot,
kjer sonce me pričaka, mnogo spet dobrot.

Tu so številna mesta, naselja in vasice,
dobijo se okusne orehove potice.
Vinska cesta skozi griče kot pentlja vije se,
v jeseni na trgatvah najbolj veselo je.

Lahko še na Koroško ovinek naredim,
h Kralju Matjažu pod Peco na obisk hitim.
Če pa proti Dolenjski te zanese pot,
tudi tukaj najdeš mnogo slovenskih dobrot.

V osrednjem selu se Ljubljana popotniku predstavi,
ljublanski grad nad mestom vsakega pozdravi.
Na tromostovju srečaš turiste iz vsega sveta,
veliko znamenitosti glavno mesto ima.

Če nadaljuješ proti Bledu, »kremšnita« očara te,
jezero pa z otočkom kot iz pravljice je.
Kot pesem z gora te Triglav pozdravi
in Alpe v prelepi snežni opravi.

Ker me počasi malo že priganja čas,
zavijem v Sežani v majhno kraško vas.
Reka Pivka kraške pojave je naredila,
v Postojnski jami se človeška ribica je rodila.

Veliko še lepot bi rada raziskala,
Vsaj še nekaj dni z veseljem bi ostala.
A vleče me naprej, k morju me vodi pot,
lepše kot v Sloveniji, ni nikjer drugod.

Ko prispem na Primorsko, se mi odpre nov svet,
to je zares odličen, fantastičen izlet.
Iz Kopra ob obali počasi prispem v Piran,
koliko pa časa sploh še jaz imam?

Dovolj, da skočim v morje in se osvežim,
nato pa od navdušenja prav lepo zaspim.
Po Sloveniji resnično lepo je potovati,
tudi za en dan jo je mogoče obiskati.

Navduši te lepota, razgibanost in svežina,
odprtost, smeh ljudi, prijaznost ter vedrina.
Tu imam družino, tu topel je moj dom,

če me življenje kam ponese, vedno vrnila se bom.

Tia Godec, 9. b

Učenci 1. a razreda

KULINARIČNO POTEPANJE PO SLOVENIJI

Ni lahko pisati o domovini,
saj na plan privrejo mnogi mi spomini.
Slovenijo lahko na različne načine prepotuješ,
odvisno kaj od izleta tudi pričakuješ.

Če te na primer kulinarika zamika,
to je zelo različna in zanimiva slika.
Tam na severovzhodu prekmurska gibanica je doma,
na Štajerskem pa potica iz orehov nadev ima.

Skozi sončne griče vinska cesta pelje te,
na Bledu pa »kremšnita« vedno navduši me.
Malo po Gorenjski seže mi pogled,
Triglav – najvišji vrh v sonce je odet.

Kranjsko klobaso zagotovo poskusiti želim,
le kje zares najboljšo jaz lahko dobim?
Ko skozi glavno mesto potem nadaljujem pot,
razmišljam, kako je veliko slovenskih vseh dobrot.

Počasi skozi Kras na Primorsko bom prispela,
kašen kos pršuta si bom zaželela.
Ali pa mineštro, mogoče testenine,
želja po dobri hrani nikoli me ne mine.

V Piranu za kosilo morsko hrano si zaželim,
nato pa še sladico na mizo jaz dobim.
Slovenija zelo raznolika je država,
hrana v njenih regijah okusna je in zdrava.

Lahko jo prej kot v štirih urah prepotuješ,
mnogo znamenitosti na poti občuduješ.
Vse od Goričkega do morja in Pirana,
lepota Slovenije na enem mestu je zbrana.

Manca Levart, 9. a

Učenci 5. b razreda

POTUJEM PO MOJI SLOVENIJI

Zgodbe o Sloveniji so zanimive,
nekatero žalostne, druge bolj igrive.
Očetje naši so za svobodo se borili,
da samostojno državo Slovenci smo dobili.

V preteklosti jim ni bilo lahko živeti,
marsikaj naši predniki so morali potrpeti.
A danes za nas so lepši časi,
smeh in veselje sliši se na vasi.

Otroci se brezskrbno vsepovsod igramo,
spoštujemo prav vse, kar lepega imamo.
Narava je Slovence bogato obdarila,
veliko znamenitosti nam v ponos pustila.

Že od nekdaj rada po Sloveniji potujem,
si zgradbe in pokrajino ponosno ogledujem.
Prekmurje se z ravninami širinimi ponaša,
na Goričkem pa v jeseni klopotec se oglašča.

Čeprav le nekaj kilometrov stran,
v reko Dravo lahko pomočiš v dlan.
Če z Goričkega na zahodni konec države se odpraviš,
že po dobrih treh urah se lahko v Piranu ustaviš.

Prevoziš jo z lahkoto po dolgem in počez,
na odlično še kosilo lahko zaviješ vmes.
Slovenija je polna kulinarčnih dobrot,
prav tako veliko zanimivosti je tod.

Imamo gore in nižine,
morje ter kotline,
pester rastlinski in živalski svet ...
Le kdo si ne bi želel tako lepo živeti?

Po tej prelepi poti – z Goričkega v Piran,
lahko bi potovala preprosto vsaki dan.
Se družila z ljudmi, kjer prijaznost je doma,
veselje in toplina ti dan polepšata.

Jona Hlastec, 9. a

MOJA DOMOVINA SLOVENIJA

Vsaki dan hodim po zemlji naši,
in občudujem prelepo naravo.
V številnih mestih in vaseh
vsak najde zase zabavo.

Ta naša Slovenija zelena
za nas je le ena.
V svoj čudovit in pisan svet
prijazno odpira vrata že mnogo let.

Človeška ribica in beli Lipicanci
so slovenski stari znanci.
V gorah naših vsako leto planika zacveti,
v Prekmurju pa si štoklja gnezdo naredi.

Mi – Slovenci smo srečni in veseli,
o, da bi še dolgo tako lepo živeli!
Obiščite nas torej, res ne bo vam žal,

pot z Goričkega v Piran za vas bo ravno prav!

Julija Dovečar Bremšak, 8. a

Učenci 5. a razreda

FESTIVAL LEPOPISJA ŽIČKE KARTUZIJE

KARTUZIJANI IN VIRUS COVID-19

Nekoč v naši bližini Kartuzijani so živeli,
veliko dela s pisanjem knjig so imeli.
Živel so po strogem samostanskem redu,
bili so sami v celicah in pri obedu.

Gojili školjke, ribe so in rake,
pisali recepte za juhe in omake.
Čas so preživljali ob molitvi v samostanu

in vsak dan jedli svežo, zdravo hrano.

Nekega leta je svet korona kriza doletela,
a epidemija Žičke kartuzije ni prizadela.
Če pa prišla bi do menihov teh,
žalost bila bi v njihovih očeh.

Saj kartuzijani ves čas so živeli v karanteni,
v svoji celici, ob beli steni.
Ves čas držali so varnostno razdaljo,
vse dni nosili dolgo, belo haljo.

Za svoje vrtove so lepo skrbeli,
varovali sebe, se lepo imeli.
Tako vrsto let zdravi so ostali,
da nam lahko so svojo zapuščino dali.

Gaja Žnidarko Sovič, 6. a

Učenci 3. c razreda

KORONA VIRUS V ŽIČKI KARTUZIJI

Nekega lepega sončnega dne sem na sosedovem travniku nabirala zdravilne rastline, ki bi mi pomagale premagati korona virus, s katerim sem se okužila. Legenda pravi, da so imeli v starih časih prav na tem travniku kartuzijani zeliščne vrtove. In bili so pravi mojstri v pripravi zdravilnih kapljic, napitkov in mazil. Z njimi so uspešno ozdravili vse bolezni.

Nabrala sem že velik šop različnih zdravilnih zelišč, ko sem nenadoma zaslišala neznane glasove. Sprva sem mislila, da so v bližini živali, a sem takoj zatem opazila neznane temne postave. Videla sem več pokritih oseb, ki so se med seboj pogovarjale. V hipu se mi je zvrtilo v glavi in nato sem omedlela. Ko sem prišla k zavesti, sem videla, da sem padla v globoko brezno. Okoli mene je bilo veliko različnih ostankov in pepela. V ozadju sem opazila zidove samostana in mogočno stražo. Prestrašena sem se ozirala okoli, ko je k meni pristopil prijazen deček. Vprašal me je, kdo sem in kaj počnem tukaj. Povedala sem mu svojo zgodbo, on pa me je potolažil. Dejal je, da me je najverjetneje zadela zeliščna puščica stražarja in me omamila. Predlagal mi je, da prespim v samostanu, saj je bila zunaj že tema. Priskrbel mi je kartuzijanska oblačila, da ne bi zbujala pozornosti. V samostan niso smele vstopiti nepovabljene osebe, saj so menihi živeli po strogih pravilih. Deček me je povabil k svoji družini, da bi spoznala njihovo življenje.

Ker sem bila utrujena od naporenega dne, sem kmalu zaspala. A takrat je bilo že prepozno ... Jaz sem bila namreč okužena s kovidom-19 in to sem pozabila povedati dečku, ki me je prijazno sprejel. Tako se je virus hitro razširil med prebivalce kartuzije. V samo nekaj dneh so zboleli skoraj vsi, stari in mladi. Menihi so preučevali stare knjige, pisali recepte in dan za dnem razvijali zdravila. Iz posušenih listov zdravilnih rastlin so si izdelali zaščitne maske, iz zelišč so kuhali napitke, pripravljali mazila in razkužila. Vsak menih je živel v svoji celici in si sam pripravljajl hrano. Karantena jim je bila ne nek način že poznana, saj so bili navajeni živeti v osami, a zdaj so pravila še zaostriili. Štirinajst dni je bilo življenje zelo napeto. Na vse načine so se trudili, da bi odkrili vzrok okužbe. Najbolj je bolezen prizadela starejše kartuzijane in tiste, ki so imeli še kakšno bolezen. Tudi smrtnih žrtev je bilo nekaj. Nato pa se je število okuženih začelo zmanjševati. Kartuzijani česa podobnega še niso doživeli.

Bila sem vsa bleda in potna od strahu. Spraševala sem se, kaj se bo zgodilo z mano. Kaj, če me odkrijejo? Kar naenkrat sem skočila po konci in tesnobe zakričala. Odprla sem oči in prižgala luč. Zelo sem si oddahnila. Spoznala sem, da sem vse le sanjala. Prepoznala sem varno zavetje svojega doma in domače postelje. Tudi misel o okužbi s covidom-19 je bila le nočna mora. Res mi je odleglo, da nisem okužena. Toda dejstvo, da je virus med nami, je žal resnica.

Zjutraj sem najprej pomislila, kako zelo pomembno je, da natančno upoštevamo vsa priporočila, da vzdržujemo varnostno razdaljo, čeprav je to zelo težko. Otroci se radi družimo in težko živimo brez

socialnih stikov. Tudi za higieno moramo vsi skrbeti, da bomo kar najdlje ostali zdravi. Tako bomo najbolje zaščitili sebe in druge.

Doroteja Kotnik, 6. a

Učenci 3. c razreda

SKRIVNOST ŽIČKE KARTUZIJE

Vse se je dogajalo v začetku 16. stoletja, ko so učeni menihi na roke pisali razna besedila. Nekoč je v Žičko kartuzijo prišlo sporočilo, da z vzhoda prihaja zelo nevaren virus, proti kateremu ni zdravila.

V Žički kartuziji so ostali mirni, pridno so nabirali zelišča in vsak pri sebi je začel delati zdravila. Nekega dne je menih Frančišek hudo zbolel za COVID-19. Takrat pa je na plano pokazal svoje zdravilo menih Janez. Ko ga je bolnik poskusil, mu ni pomagalo. Zato so Janeza izgnali iz kartuzije. Vzel je svoje obleke, hrano, posodo, zdravila in zelišča. Odpravil se je na konjiški grad. Tam je po cele dneve nabiral zelišča in jih kupal. Vsak dan se je usedel na obzidje gradu in z daljnogledom opazoval ljudi, ki so begali po mestu. Ko se je odpravil v Konjice po vodo, je videl, kako so ljudje bolni, saj so kašljali, kihali in težko dihali. Prav tako so tarnali, da imajo glavobole in da jih obliva vročica. Janez je vedel, da jim lahko pomaga samo on. Zato je vsakemu, ki je bil bolan, dal odmerek pripravka iz posebnih zelišč. Prav vsi so sčasoma ozdraveli, on pa ni bil več samo menih Janez, ampak je postal magični zeliščar.

Bil je vesel, da je s svojim zdravilom pomagal ljudem. Odločil se je, da zgradi dvorec Trebnik. Tam je imel velik vrt, kjer je gojil zdravilne rože in trave, izdeloval iz njih zeliščne čaje, zdravila ter mazila za vse bolezni.

Vemo samo še to, da je recept za COVID-19 napisal in ga skril v Žički kartuziji. Do danes ga ni še nihče našel. Mogoče nam ravno slednji pomaga premagati ta strašen virus. Zato hitro pot pod noge – oditi moramo v Žičko kartuzijo!

Neža Kalšek, 6. b

KARTUZIJANI – ZAŠČITNIKI ZDRAVJA

Zgodilo se je pozno jeseni sredi zidov odmaknjenega samostana. Menihi so že trdno spali vsak v svojem delu kartuzije, ko so naenkrat zaslišali čuden zvok. Vseh dvanajst menihov je odprlo vrata vsak svoje celice, ko iznenada zaslišijo čudne zvoke in zagledajo srhljivo stvar. Pomislili so na kože in kugo, toda kmalu ugotovijo, da je pred vrati starodavni prebujeni virus korona, ki se je pretihotapil tudi v samostan.

Menihi so takoj ukrepali: sešili so si maske, iz najmočnejših zelišč pripravili razkužilo, omejili stike in seveda preko facebooka obvestili svet pred novico. Zdaj so vse več molili in ko so že skoraj obupali, jim je bog poslal vizijo, da je morda v njihovi knjižnici skrita starodavna knjiga, ki jo je pred 400 leti napisal srednjeveški prior, in vsebuje recepte proti boleznim.

Enajst menihov je v knjižnici iskalo dragoceno knjigo. Najmlajši med njimi pa je bil prepričan, da je skrita nekje drugje. Ko je že vse preiskal, je sedel ob bližnji vodnjak, da bi zajel studenčnico. Kar naenkrat ugotovi, da je vedro udarilo ob kamen in votlo zadonelo. Izpod kamna je dvignil zaprašen zaboj. Skrbno ga očisti in odpre. Knjiga! Da, to je ta knjiga z zdravilnimi recepti. Takoj je stekel k drugim in jim jo pokazal. Menihi so se nemudoma lotili izdelovanja zdravila in ga razposlali po svetu. In tako so kartuzijani postali največji zaščitniki zdravja vseh živih bitij.

Tim Vezjak, 6. b

Učenci 5. c razreda

KARTUZIJANEC PIŠE PRIJATELJU IZ KARANTENE

Dragi menih!

Sem kartuzijanec, prihajam prav tako kot ti iz Žičke kartuzije, če me ne poznaš. Pišem ti zato, ker bi želel spoznati neko novo osebo. Seveda, tu tudi nastopi COVID-19. Ne moreva se spoznati v živo, ker živiva vsak v svoji celici in ne smeva v drugo celico. Mislim, da me ne poznaš, ime mi je Janez, pišem pa se Januar. Star sem 30 let in sem že od nekdaj v kartuziji. Največkrat sedim v svoji celici, prebiram knjige in razmišljam o življenju. Vse nas je vznemiril novi virus. Življenje z njim postaja realnost, zato se moramo

pripraviti na spopad z njim. Kaj meniš o tem, dragi brat?

Janez Januar

Dragi Janez!

Hvala za pismo. Čisto se strinjam s tabo. Res nas je na žalost doletela takšna katastrofa. Ampak ne samo pri nas, tako je po vsem svetu.

No, pa da se ti še jaz predstavim. Ime mi je Lojze April. Zelo sem žalosten. S teleskopom opazujem naše nebo in zvezde človeštvu napovedujejo covid polom, če ne bo prisluhnilo naravi in se uprlo virusu. Upam, da imaš dovolj hrane in zaščitne opreme.

Pozdravlja te brat iz sosednje celice.

Lojze April

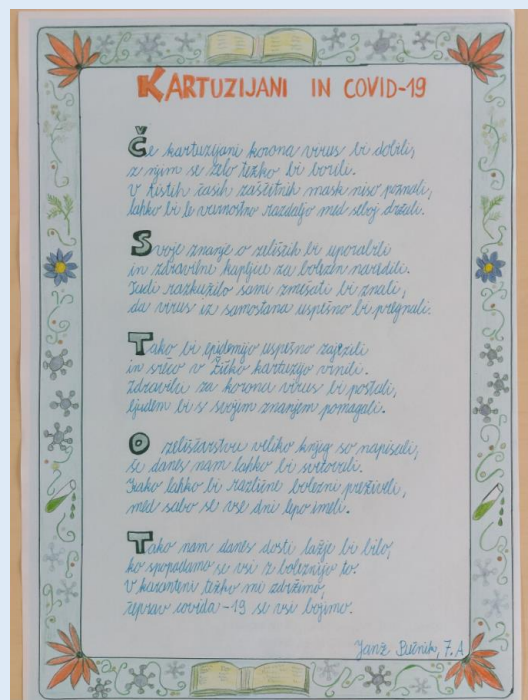
Dragi Lojze,

mislim, da imaš prav. Glede zaščitne opreme pa predlagam, da greva v akcijo. Začniva šivati zaščitne maske. Jaz imam nekaj blaga že doma, zagotovo se bi tudi pri tebi kaj našlo. Naj ti zaupam, da sem iz ribje kosti naredil iglo in šivanje mi gre dobro od rok. Predlagam, da tudi ti poskusiš.

Janez Januar

Seveda sta oba v kartuziji poprijela za delo. In tako sta se tudi Lojze in Janez spoznala v živo, ampak z maskami. In od takrat naprej so si vsi šivali maske. Lojze in Janez sta izumila tudi razkužilo, naredila sta ga iz alkohola. Postala sta najboljša prijatelja. In bilo je konec COVIDA-19, zato so maske vrgli v ogenj, zakurili in seveda molili, da se to ne ponovi več.

Vita Bezovnik, 6. b

Janž Pučnik, 7. a

SAMOZAŠČITNI MENIHI

Bil je lep nedeljski dan,
ko COVID je prišel v Žički samostan.
Menihi ga najprej niso opazili,
zato pred njim prepozno so se skrili.

Gledali so daleč v hrib,
kjer COVID s svojo vojsko bil je skrit.

Brskali so gor po spletu,
kaj ljudje vedo o njih po svetu.
Izvedeli so, da virus ta ni šala,
če ne bodo previdni,
jih matilda bo pobrala.

Zatekli so se v svoje hiše,
nadedli maske
in postalo je vse tiše.

Menihi izbrali pravo so zaščito,
skrili v cerkev se kamnito.
Razkužili so vse prostore in shrambo,
naredili močno so obrambo.

Virusi po praznih cestah so hodili,
a nobenega dobili,
saj vsi menihi
so se pravočasno jim poskrili.

Ker brez uspeha boj so bojevali,
spoznali so, da tu ne bodo kraljevali.
Z dolgimi nosovi samostan so zapustili,
kartuzijani pa so si svobodo priborili.

Še danes popotniki ponosno zro v nebo,
ko v Žičko se kartuzijo odpravijo.
Menihi kartuzijani junaki so povsod,
saj odgnali COVID so - eno največjih sodobnih
nadlog.

Iza Kovačič, 7. b

Zarja Mlakar, 4. a

KARTUZIJSKI MENIHI IN KORONAVIRUS

Kartuzijane v preteklosti korona ne bi motila,
saj življenja njihovega ne bi spremenila.
Vse dni bili so tiho in sami s sabo,
a njihovo delo ni odšlo v pozabo.

Dan za dnem molili so v samoti,
nas pa danes karantena zelo moti.
Kartuzijani samostana niso zapustili,
mi pa z omejenim gibanjem smo se borili.

Menihi noč in dan so knjige prepisovali,
živeli v celicah in malo spali.
Mi pa pouk na daljavo smo imeli
in takšne izolacije si ne bi več želeli.

Če korona virus bi v kartuziji dobili,
halje in obleko bi primerno si zašili.
Zaščitnih mask takrat niso še poznali,
a razkužilo pravo so narediti znali.

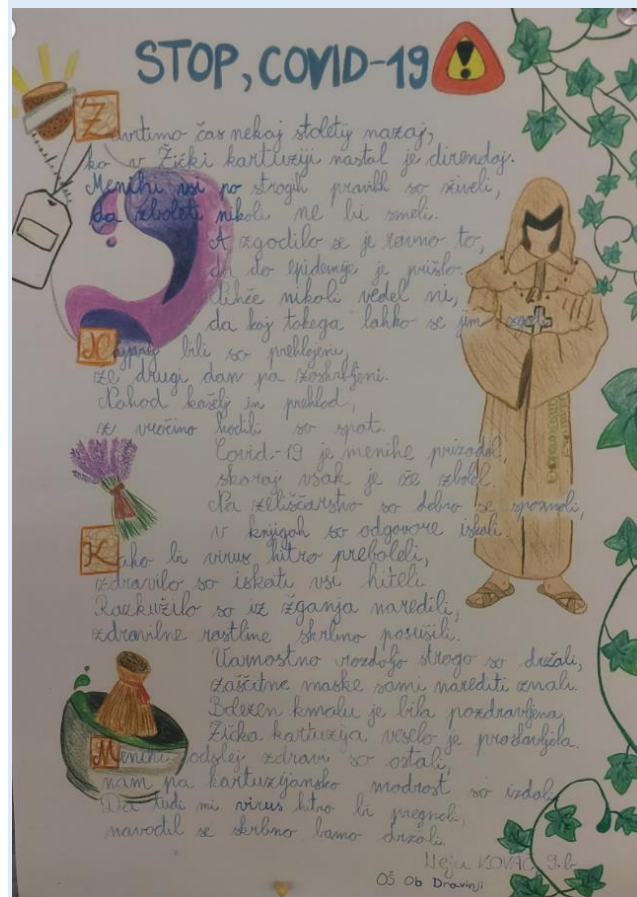
Zdravilna zelišča na vrtovih so gojili,
svežo in zdravo hrano si sami ulovili.
Na medsebojno razdaljo so bili pozorni,
med sabo pa zelo slabo zgovorni.

Družiti se veliko niso smeli,
pa čeprav kovida-19 še niso imeli.
Mi pa brez prijateljev biti ne znamo,
saj medsebojne stike radi imamo.

Zato Kartuzijani eni redkih so ljudi,
ki jim korona virus življenja ne spremeni.
Karantena stroga jih nikoli ni motila,
nas pa spomladi situacija je zelo razžalostila.

Škoda, da nam niso več nasvetov zapustili,
morda celo cepivo bi lahko bili razvili ...
Nam danes živeti lažje bi bilo,
če kartuzijansko modrost bi izdal nam kdo.

Tina Kuder, 8. a

Neja Kovač, 9. b

IZ DNEVNIŠKIH ZAPISOV KARTUZIJANA

Dragi dnevnik!

Bog pomagaj, kaj še nas lahko doleti? Najprej kuga, nato črne koze in zdaj še COVID. Saj ne razumem, že dva meniha sta umrla. Ne vem, kaj naj naredim. Tu ni bolnišnic, v samostanu ne poznamo respiratorjev, pomagati si moramo sami. Čim prej moramo narediti zeliščni sirup, da postanemo bolj odporni. Bratje menihi od jutra do večera nabirajo zelišča, da bo dovolj zdravilnega napitka. Morda pa nas mati narava kaznuje, ker ne jemo mesa (no, razen rib). Morda pa molimo premalo. Imam še veliko vprašanj, a moram na delo.

Hvala ti, dnevnik.

Jožef Kruvržnikovnik, 12. 4. 1491

Dragi dnevnik!

Ponovno ti pišem. Danes nam je prior rekel, da moramo biti v karanteni. Če pa hočemo zapustiti celico, si moramo nadeti nekakšne maske. V njih komaj dihajo. Ker je država pozabila na nas, si jih šivamo sami. Ostali pa molimo. Tudi več kot 16 ur na dan. Joj, kam je prišel svet! Molimo in upamo, da nam bo uspelo premagati virus. Hvala ti, dnevnik, da me poslušaj!

Jožef Kruvržnikovnik, 13. 5. 1491

Dragi dnevnik!

Bog, najlepša ti hvala, da si nas odrešil tega bremena! Od zdaj vsak dan spijem zeliščni napoj, za dobro voljo pa še en kozarček vina, pa je vse v redu. Naj še dodam, da sem med korono zmolil dvakrat več kot po navadi in kot kaže, se mi je to izplačalo. Maske sem sežgal in upam, da smo premagali COVID. Zdaj sem zares vesel, saj ni več koronakrize, in mislim, da smo vsi srečni. Hvala ti, dnevnik, da si me poslušal.

Jožef Kruvržnikovnik, 15. 6. 1491

Nik Bezovnik, 8. a

DVA »K-JA« POTUJETA

Kartuzijani več stoletij v samoti so živeli, prepisovali knjige, molili in kakšno zel opleli. Med nami bi še v 21. stoletju brez skrbi bili, če ne bi virus se ustavil tudi v Žički kartuziji.

Danes prestrašeni kartuzijan s sodom po špitalski cesti pred COVIDOM beži.

Ampak zahrbtni virus mu na pot s padalom prileti.

Ubogi kartuzijan, ki išče svoje brate, na COVID-19 naleti.

Srečata se na sredini ozke poti –

pod viaduktom kartuzijan glasno moli in resnično zasmili se mi.

COVID-19 ustavil je svet, zato prišlo je do številnih prepek. Nobena molitev, še prošnja ne pomaga, ta virus je postal svetovna zgaga.

Kartuzijan idejo dobi, COVIDU kar svoj sod vina ponudi. Ta ga nekaj popije, se nasmeji in za 100 let zaspi.

Kartuzijan pa hitro svoj voz obrne, pametna misel v glavi se mu utrne. Nazaj v kartuzijo, v naravo gre živeti, zmešal bo zdravilo, ki bo rešilo svet.

V Žički kartuziji, kjer miru je obilo, bo v božjem miru iz rožic in zelišč izdelal zdravilo, služil naravi in bogu, prepisal kakšno knjigo v svojem slogu. COVIDA pa bo za vse večne čase uspaval, da bo vedel, da kartuzijan ni po juhi priplaval.

Urška Lubej, 8. b

Učenci 4. b razreda

KARTUZIJANI IN KARANTENA

Kartuzijani so živeli v tišini, stran od drugih ljudi, v naravni milini, kjer še danes vse molči. Za visokimi zidovi skrivali so se, na molitev in življenje dobro spoznali se. Zdravilne rastline na vrtovih so gojili, veliko so iz knjig se nami naučili.

V svojih celicah bivali vse dni,

a v pozabo nikoli niso odšli.

Ravnali se po strogem samostanskem redu, bili so sami tudi pri obedu.

V vsakodnevni strogi karanteni, vsak svoje delo opraviti mora, glavo z mislijo opremi, ora et labora.

Iza Vipotnik, 8. b

NOVA KARTUZIJANA

Sredi noči je v dolino sv. Janeza prispel nezaželeni zeleni gost. Nastanil se je v zapuščeni hiši zraven samostana in se celo noč pripravljaj za napad na kartuzijane. Odločil se je, da bo za družbo poklical svojega starega prijatelja. Naslednje jutro je nekdo že potrkal na vrata stare hiše. Ko so se vrata odprla, je zagledal vijoličastega prijatelja.

COVID-19: Kuga, moj stari prijatelj! Kar naprej!

Kuga vstopi v hišo in za seboj zapre vhodna vrata.

KUGA: Covid, končno se znova srečava. Kako ti lahko pomagam?

COVID-19: No, dolgčas mi je in sem razmišljal, da bi napadel kartuzijane.

KUGA: Zakaj si pa mene klical?

COVID-19: Pa saj ne morem sam oditi v napad. V dvoje pa bo zagotovo zabavno.

Covid pride bliže h Kugi in ji pokaže torbi – ena je polna zelenega, druga pa vijoličnega prahu. Nato ji pojasni, da sta vsebini v vrečah virusa, ki bosta v stiku z ljudmi povzročila povišano temperaturo, težko dihanje in smrt. Prikradla sta se v samostan ter raztrosila zeleni in vijolični prah vsepovsod, nato pa sta nestrpno pričakovala prve bolnike.

KUGA: Ko bodo menihi prijemali zeleni ali vijolični prah, bodo zboleli.

COVID-19: Zmaga bo njihova le v primeru, da si bodo skrbno umivali roke in nosili maske. Tako bodo preprečili širjenje bolezni.

Zlobna nepridiprava sta skrita v objemu gozdov čakala na napako menihov.

KUGA: Poglej tistega kapucnika, prijel se je kljuke.

COVID-19: Kot po načrtu. Zdaj pa samo še čakamo ...

Čez dva tedna je menih poklical priorja, saj so kartuzijani zbolevali eden za drugim in se nikakor niso mogli pozdraviti.

PRIOR: A ste mogoče poskusili z zelišči z našega vrta?

MENIH: Da, ampak proti tej zahrbtni bolezni niso učinkovita.

PRIOR: Naj nihče več ne zapusti svoje celice. Sešijte si maske, da zaščitite sebe in hkrati bolne menihe. Skrbno si umivajte roke, prav tako pa se ne dotikajte obraza. Z bolniki ravnajte skrbno, na prsi jim položite materino dušico, da bodo lažje dihali. Skuhajte jim kamilični čaj in naredite vroče obkladke s sivko, to jih bo pomirilo.

Menih se je zahvalil in odhitel ostalim pripovedovat o modrih navodilih priorja.

Še dva tedna kasneje ...

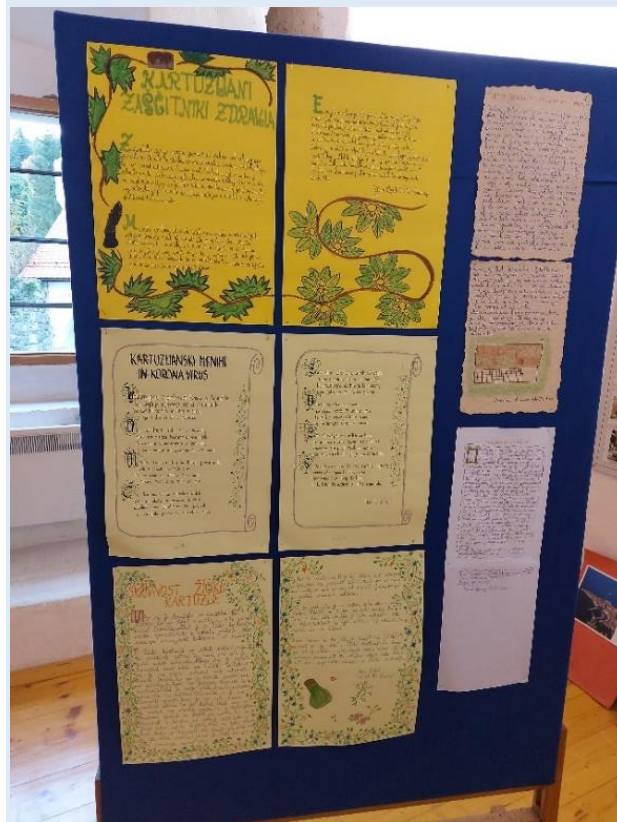
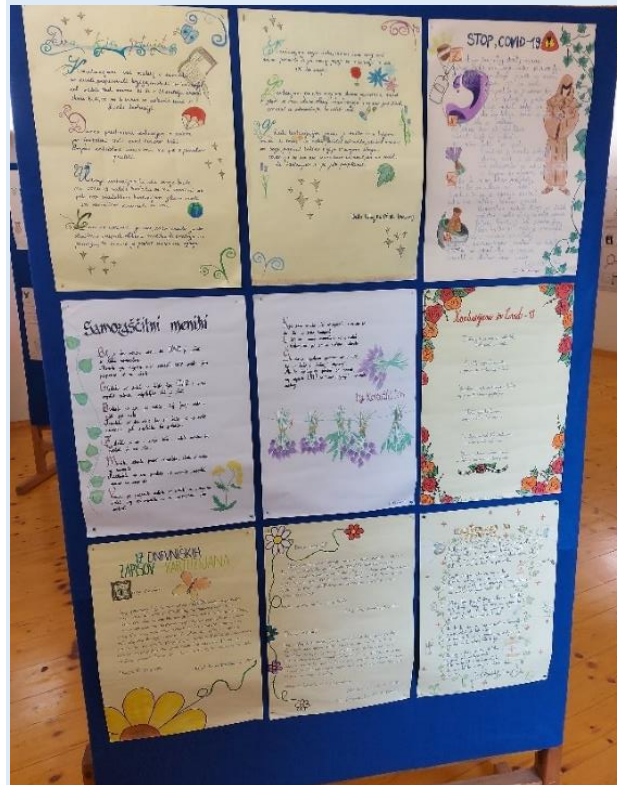
COVID-19: Kuga, ne počutim se v redu.

KUGA: Tudi jaz ne.

Naenkrat v hišo pridejo vojščaki z naravnim zeliščnim milom, vodo in maskami. Kuga in Covid-19 vržejo v kad polno mila in vode. Slednja se raztopita. Menihi so ju za vedno iztrebili.

MENIH: No, zdaj pa lahko gremo nazaj na pisanje knjig ali pa ... obiskat sodoben svet.

Ksenija Miličević, 8. c

Razstava izdelkov v Žički kartuziji

USTVARJALNI KOTIČEK – LITERARNO-LIKOVNI PRISPEVKI V KORONA ČASU

KORONA ČAS

Kovid-19 skoraj leto že na nas preži,
zato pošteno jezni smo že vsi.
Tudi žalostni smo mi zelo,
ker prijateljev in sošolcev ne vidimo.

Starši obremenjeni in v stresu so zelo,
ker učenci na daljavo se poučujejo.
Na otroke se vsaki dan jezijo,
samo zato, ker doma nič ne naredijo.

Oči naše rdeče in boleče so zato,
ker predolgo ob računalniku in na spletu smo.
V zdravstvu se vsi trudijo zelo,
da epidemijo sproti obvladajo.

Prepovedi pa vsak dan strožje so,
niti iz svoje občine več ne moremo.
Res upam, da že končno mine vse,
ta korona virus zelo nadležen je.

Jona Mernik, 9. a

KORONA ČAS

V tem korona času lahko mnogi preživimo
več časa s svojo družino.

Za šolo naj bi delali sami,
zdaj pa tudi starši delajo z nami.

Ne hodimo več veliko drugam,
moramo se držati drug od drugega stran.

Pogrešamo vsi prijateljsko bližino,
vsa igrišča nas pozdravljajo s tišino in milino.

Sprehajam se lahko samo še okoli svoje hiše,
sprašujem se: »Kako dolgo še?«

Manca Levart, 9. a

KORONA VIRUS OKOLI NAS

Korona ni naša krona,
mi smo močnejši,
ne pa šibkejši.
Vsi ljudje se trudimo,
da se korone kmalu znebimo.

Vsi smo doma, ker tak predpis velja.
Vsepovsod maske nosimo
in samo prosimo,
naj se to neha,
a virusa ne bomo uničili tako hitro kot oreha.

Vsi močno držimo pesti,
da se kovid več ne širi
in imamo spet normalno življenje,
saj zdaj je to precejšnje trpljenje.

Na daljavo šolo imamo,
učenci pa za pomoč potrebujejo mamo.
Sami smo veliko doma,
a vsak petošolec to dobro zna.

Kmalu božič bo,
božične pesmi že poslušamo.
A v novem letu si želimo,
da vse težave prebrodimo.

Neja Golež, 5. b

KORONA BOŽIČNI ČAS

Korona letos k nam je prišla,
zato imeli božič bomo kar doma.
Upam, da bo zapadlo kaj snega,
da lahko se bom vsaj sankala.

Komaj čakam, da snežaka bom naredila
in se v topel zimski šal zavila.
Skodelico kakava bom popila
in hitro na korona dramo pozabila.

Rada božične praznike imam,
zato bi rada šla še kam drugam.
Kjer lahko bi masko dala stran
in zadihala v nov sončen dan.

Maša Jeseničnik, 8. c

UTRINKI IZ DOMAČIH UČILNIC

Začetek šolskega leta je bil vesel,
a že oktober se je s korono začel.
Mami v službi delala je izmenó,
ko povedal sem ji, da spet imamo karanteno.

Zjutraj lahko malo dlje spimo,
a potem za šolo delati hitimo.
Na zoomu velikokrat imamo videouro,
pri slovenščini pa raziskujemo kulturo.

Nekateri učenci se nad delom pritožujejo,
dan za dnevno samo vzdihujejo.
Učitelji učencem pa na pladnju vse dajo,
a posamezniki mislijo, da počitnice imajo.

Timotej Polenek, 9. b

TEŽKI ČASI

Težki časi, težki dnevi
v nebo so se povzpeli.
Brez upa, zdi se, da ni rešitve
med bolnim in zdravim so delitve.
Težki časi, težje breme
udarja po nas kot najhujše vreme.
Kot božja jeza, skrbi mreža,
vsega prekletstva na svetu teža.
Težki časi brez izhoda
potrebni so rešitve vzvoda.
Ta vzvod sem jaz, si ti,
smo mi vsi.
Zato ostanimo doma
za svoja starša oba,
za brata, sestro,
rojaka in junaka,
za možaka,
katerega lica videl nisi.
Vem, da vleče te ven med ljudi
in da se tvoj pogum boleznim ne boji.
Ampak ostani doma -
zate, zame, za naju oba
in za vse ljudi,
ki želijo živeti si.

Aljaž Bezenšek, 7. c

KORONA ŠOLA

Smo na nove razmere se prilagodili,
šolo na daljavo osvojili
in se z računalniki spoprijateljili.

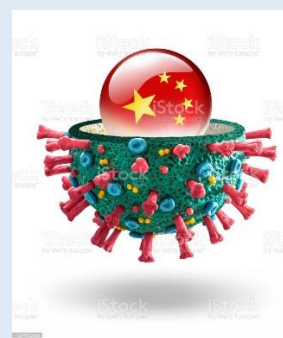
Šola od doma nam ugaja,
ker lahko dlje spimo
in testov na mize ne dobimo.

Ko pa v šolo bomo se vrnili,
ocene hitro bomo pridobili,
saj učitelji bodo naše znanje ocenili.

Za konec naj dodam še,
da zdravje naše največje bogastvo je,
zato spoštujemo ukrepe vse.

Naj leto, ki prihaja,
bo mirno, srečno in veselo,
nas z obilo zdravja bi objelo.

Janž Pučnik, 7. a

KORONA ŠOLA

Že tukaj je nov decembrski dan,
jaz pa prebujam se ves še zaspan.
Namesto da v šolo grem,
nejevoljen sedem pred ekran
ter v njega zmedeno zrem
iz dneva v dan.

Po spletni učilnici brskam,
se po videokonferencah podim,
vmes pa vneto razmišljam,
kako naj babico razveselim.

Korona nas je razdvojila
in naš šolski vsakdanjik zelo otežila,
res mi ljubše je bilo,
ko nas učiteljica je učila.

Sedaj sem spoznal,
da nad šolo več ne bom godrnjal,
saj vidim, kaj mi pomeni,
ko sem sam za računalnikom ostal.

Sven Šmid, 9. a

KORONA VIRUS

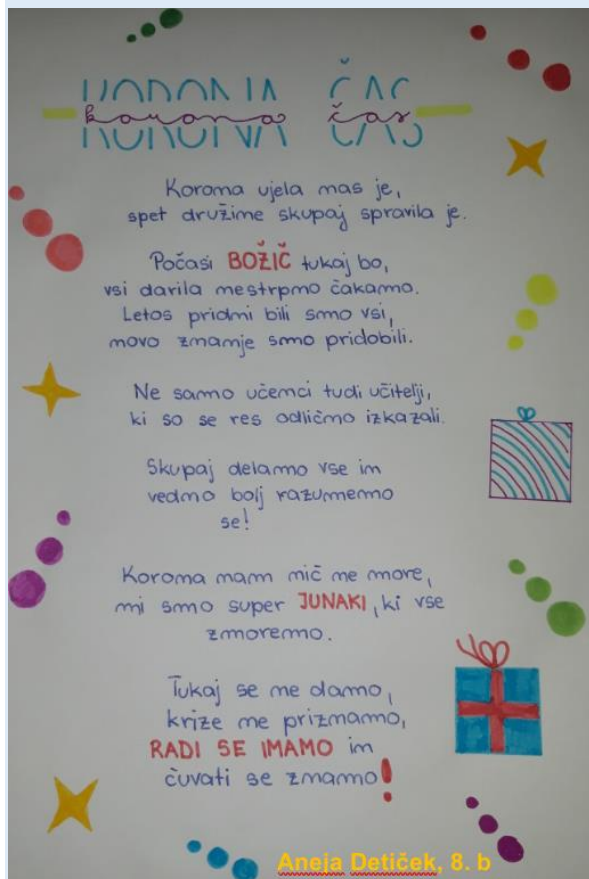
V karanteni smo spet,
kako je naporno,
saj druženja sploh ni,
dokler ta korona med nami živi.

Šole so zaprte,
pouk je kar iz naslanjača,
očetovi živci pobesnili so,
molijo, da tega hitro konec bo.

Tudi mama srčno si želi,
da ta virus čim prej nekam v vesolje odleti.

Strokovnjaki pa po celem svetu delajo zdravilo,
ki veliko življenj na naši mali Zemlji bo rešilo.
Do takrat pa, prijatelji, vsi potrpimo,
in v krogu najbližjih doma ostanimo.

Luka Flis, 7. b

PESEM O KORONI

Ko iz dneva v dan doma sedim,
se učim in razmišljam,
kako zabavno je bilo,
ko še v šolo smo hodili,
se skupaj pogovarjali in učili.

Ta čas z videom nadoknadimo,
vendar ni enako,
v šoli je bilo bolje »za vsako«.
Ko sem zadnjič pisal nalogo, seveda od doma,
sem po koncu bil čisto »koma«.

Z masko po mestu hitimo,
se ukrepov držimo,
skrbimo zase in za druge,
da ne pride do pogube.

Ko konec bo te karantene,
z veseljem grem tudi v Atene.
S sabo bom prijatelje vzel,
se z njimi zabaval in se spet enkrat lepo imel.

Gašper Jelenko, 7. b

KORONA VIRUS

Korona virus se razširil je med nas.
Omejil nam druženje je, zagrenil čas.
Računalnik naš največji pomagatelj je postal.
Objem pa skoraj pozabljen je ostal.
Nasmeh več viden ni, saj maska nam obraz krasi.
A dobra volja nas pokonci drži.

Virus nas uči, kako se hitro vse lahko spremeni.
In stara navada je preteklost postala.
Res težko je, okoli nas nevidna je ograja.
Upanje na boljše dni pa še ostaja.
Srečni bodimo, da lahko bližnjim objeme delimo.

Blaž Jevšenak, 4. c

OH, TO LETO

Korona že v začetku leta prišla je med nas,
zaradi omejitev meni večkrat je dolgčas.

Ljudje osamljeni smo, iščemo bližino,
a ukrepi ne dopustijo, da z druženjem razbijemo tišino.

Meni je hudo, saj družbe ni,
doma v hiši zaprti smo vsi,
ven ne smemo, to prav ni.

Ko korona se končala bo,
bomo vsi veseli,
si vriskali in peli.

Domen Potočnik, 6. b

KORONA

Je virus k nam prišel,
nihče ga ni želel.
Doma smo morali ostati,
nimamo se več kje igrati.
Zdaj še šole ne obiskujemo,
se premalo izobražujemo.
Veselo med nami ta korona se sprehaja,
nam pa dolgčas že postaja.
Vsem se zdi kot nočna mora,
naj že mine ta korona!

Klara Banfič, 4. c

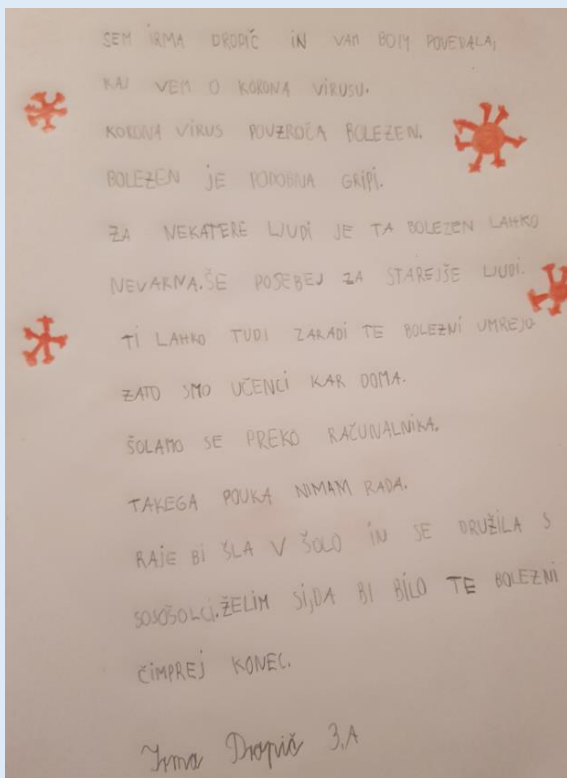
KORONA VIRUS

Leto 2020 res pestro je,
saj nič kaj dobrega ni zgodilo se.
Korona v naše kraje je prišla
in nam druženje onemogočila.

Maska naš modni dodatek je postala,
saj vlada takšne ukrepe je dala.
Brez nje nikakor na smemo biti,
saj potem nikamor ne smemo iti.

Upam, da leto 2021 boljše bo
in da mask več ne bo.
Zato se ukrepov držimo,
da se korone kmalu znebimo.

Anika Potočnik, 9. b

SLADKORNA KAČA KOT KORONA VIRUS

Odločila sem se, da bom naredila poskus (s pomočjo starejšega brata). Povprašala sem ga, katerih poskusov se lahko lotiva doma brez nadzora staršev. Ker ga poskusi tako kot mene zelo zanimajo, mi je predstavil širok nabor možnosti. Sama sem si izbrala poskus, ki se imenuje sladkorna kača, saj me je reakcija na koncu spomnila na virus, ki se tako zelo širi med nami.

Najprej sem odšla po potrebne sestavine.

Nato sem v veliko posodo vlila in zmešala alkoholni kis, detergent za posodo ter malo barvila. v drugi, manjši posodici, pa sem zmešala jedilno sodo ter vodo. Nato sva skupaj z bratom odšla ven na travo ter vlila zmes sode ter vode v drugo zmes. Vse skupaj je takoj odreagiralo. Ven je kot zelo lačen korona virus brizgnil velik črv.

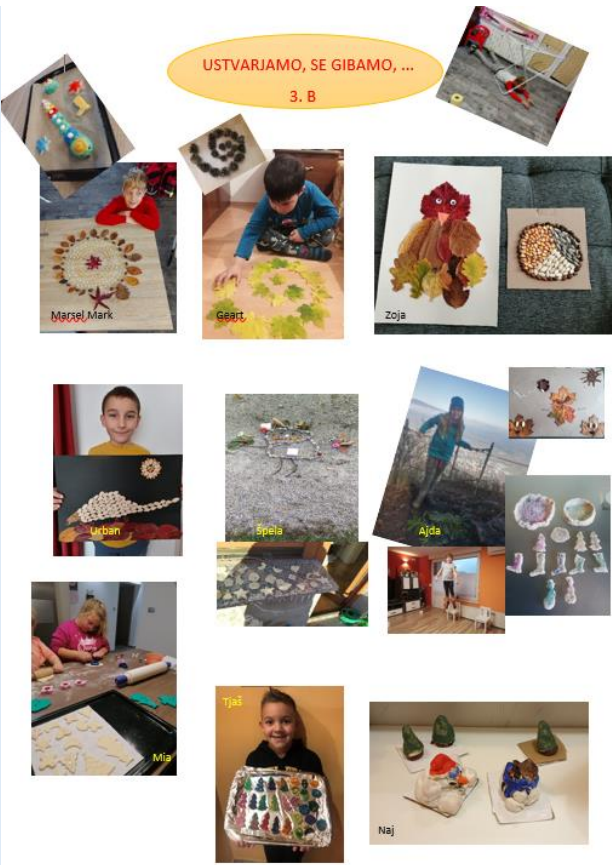

Kaja Juhart, 7. b

Klemen Guštin, 6. a

USTVARJAMO, SE GIBAMO, ...
3. B

Fantje iz 1. b se strinjajo, da je gozd prava učilnica na prostem.

USTVARJAMO, SE GIBAMO, ...
3. b

Brina Dolinšek, 4. a

Učenci podružnice
TEPANJE

Šport v gozdu, veselje vseh otrok.

Na sprehodu - nenavadni časi

PODALJAŠNO BIVANJE IN JUTRANJE VARSTVO

Učenci in učiteljice v podaljšanem bivanju prav nič ne počivamo. Polni upanja in veselja smo zakorakali v novo šolsko leto. Skupaj poskrbimo, da je vsak dan drugačen, zanimiv in nenazadnje malce igriv. Nikoli nam ni dolgčas. Kolikor nam je vreme naklonjeno, seveda izkoristimo čas za igro na prostem, v razredu pa se poleg domače naloge najde čas tudi za risanje, igro s kockami, sestavljanke, za različne družabne igre, preko katerih se učenci največ naučijo o prijateljstvu, strpnosti in sodelovanju. Jesen nam vsako leto ponuja obilico idej, materiala, ki ga z veseljem uporabimo za jesensko dekoracijo, in izdelke, ki krasijo naše razrede, garderobe ter šolske hodnike.

V mesecu septembru pa nikakor nismo pozabili na naša uspešna kolesarja in njuno zmago. Z veseljem smo jima naklonili nekaj časa in izdelali unikatna kolesa, na katerih ni smela manjkati rumena majica. Čas po jesenskih počitnicah pa nam je zopet prinesel šolanje na daljavo. Upamo, da bomo v decembrskem času ponovno skupaj, saj se že rojevajo nove ustvarjalne ideje.

Foto: K. Konec

V jutranjem varstvu radi prebiramo pravljice, plešemo in se igramo. Velikokrat pa ob nežni glasbi tudi rišemo, barvamo in ustvarjamo. V letošnjem letu smo ustvarjali iz odpadlega listja, časopisnega papirja, naredili smo gobice iz plutastih zamaškov in duhce, ki so nam popestrili noč čarovnic.

EKO IN ZDRAVA ŠOLA

DEJAVNOSTI EKOŠOLE

V petek, 20. 11., se je odvijal že deseti Tradicionalni slovenski zajtrk, ki pa je letos potekal kar na daljavo. Njegov slogan je bil »Zajtrk z medom – super dan!«. Učenci so ga letos pripravili v družinskem krogu. Na lično pogrnjenih pogrinjkih so si pripravili kruh, maslo, sladki med, mleko in sočno jabolko.

Foto: A. Ramot

Brina Dolinšek, 4. a

Tina, 5. a

Aljoša, 5. a

Čeprav pouk poteka na daljavo, učenci radi ustvarjajo. Tako so se učenci 5. a lotili ustvarjanja izdelkov iz naravnih materialov. Nastale so zanimive mandale.

Matic, 5. a

Maj, 5. a

Mia, 5. a

EKO SVET

Svet je bil lep in čist
kot drevesni list.
Sedaj pa nič več ni tako,
saj pozabili smo na ekološko.

Prišli smo mi onesnaževalci,
ki smetimo kar po travci.
Na morje zdaj hitimo,
tam vse smeti pustimo.

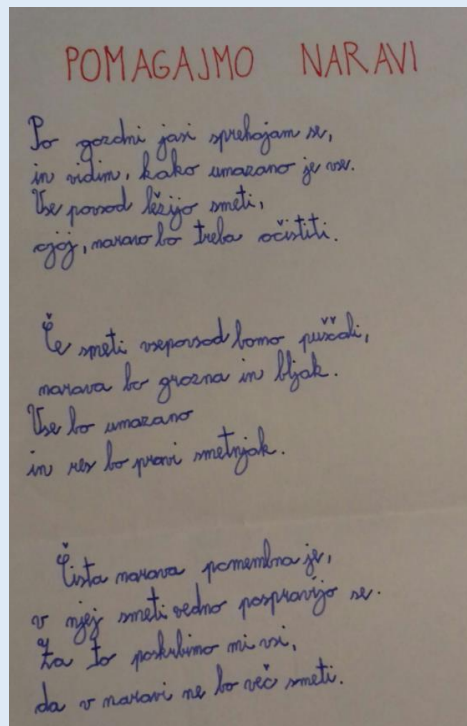
Nam prodajo še korono,
namesto ekokrono.
Res ne naredimo nič,
to je en hudič.

V ekosvetu je tako,
da večkrat greš na kolo.
Recikliraš smeti,
da svet se lepši zdi.

Emilija Brdnik, 5. c

Zarja Mlakar, 4. a

Nuša Jeseničnik, 5. c

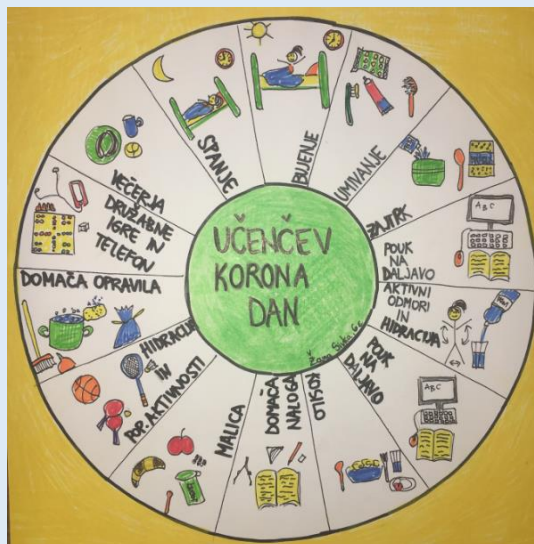
Slogan projekta Zdrava šola v tem šolskem letu je

»ČAS ZA ZDRAVJE JE ČAS ZA NAS!«

Poskrbimo za svoj zdrav vsakdan in:

- uživajmo zdravo domačo hrano,
- v telo vnašajmo dovolj tekočine (vodo in nesladkane čaje, sveže stisnjene sokove),
- pojdimo na sprehod ali telovadimo,
- poskrbimo za osebno higieno,
- pravočasno se odpravimo v posteljo in
- se družimo s prijatelji (sedaj na daljavo).

Učenka Žana Sivka iz 6. c je prikazala, kako poteka zdrav korona učenčev dan.

Za učence je tudi pripravila Zdrav adventni koledar.

ADVENTNI ZDRAV KOLEDAR					
1 IZDELQVANJE VOŠČILNIC	2 PEKA PIŠKOTOV	3 NOVOLETNI OKRASKI	4 BOŽIČNA PRAVLJICA	5 DRUŽINSKE IGRÉ	6 PISMO BOŽIČKU
7 KARAOKE	8 HRANJENJE PTIC	9 DRUŽINSKI SPREHOD	10 PLES	11 BOŽIČNI OKRASKI	12 SANKANJE
13 POLEŽANJE NA KANČU	14 SPREHOD TUDI MESTO	15 BOŽIČNI FILM	16 PEKA PIŠKOTOV	17 BOŽIČNO PEČNO	18 BOŽIČNA PRAVLJICA
19 PLES	20 BOŽIČNI FILM	21 SANKANJE	22 BOŽIČNA PRAVLJICA	23 DRUŽINSKI SPREHOD	24 BOŽIČNA VEČERJA

KULINARIKA

KUHANJE NA DALJAVO

Čeprav nas je tudi v tem šolskem letu korona virus zadržal doma, pouk izbirnih predmetov sodobne priprave hrane in načinov prehranjevanja teče dalje. A namesto, da bi dišalo po hodnikih šole, se mamljive vonjave širijo v krogu družin naših tridesetih učencev, ki obiskujejo omenjena izbirna predmeta. Ker se zavedam, da so se učenci za predmeta odločili zaradi praktičnega dela, torej kuhanja, sem si zamislila, da bi tudi pri pouku na daljavo učenci kulinarično ustvarjali. Kot dokaz za velike kuharske podvige pa so poslali fotografije svojih jedi. Nad tem načinom dela so bili učenci zelo navdušeni, njihovi dosežki pa vrhunski. Morda navdušijo tudi vas in najdete kakšno dobro idejo za današnje kosilo!

Učenci izbirnih predmetov sodobna priprava hrane in načini prehranjevanja

Dober tek!

BANANIN KOLAČ

Sestavine:

350 g zelo zrelih banan
60 ml mandljevega mleka
60 ml stopljenega kokosovega olja
85 g sladkorja
ščepec mlete vanilje
50 g fino mlelih ovsenih kosmičev
1,5 čajna pecilnega praška
ščepec soli
210 g moke (gladke)

Postopek:

Na krožniku z viljico zmečkamo banane v kašo. Primešamo ostale sestavine. Damo v pomaščen pekač. Pečemo na 180°C približno 45 minut.

Gaj Založnik

DOMAČA KULINARIKA

Z družino se vsak vikend zberemo pri mizi in vsak dan imamo izbranega člana družine, ki skuha poseben zajtrk. Po petih tednih izberemo zmagovalca. To je naša družinska tradicija.

Gregor, 7. a

Maks in Ema Grubelnik, 8. c

RECEPT ZA BOŽIČNE MASLENE PIŠKOTKE

Za slastne piškotke potrebujem:

- ½ kg moke
- 250 g masla
- 5 žlic sladkorja
- 2 žlici sladke smetane
- 2 jajci
- pecilni prašek
- vanilin sladkor
- ščepec soli.

Vse sestavine dam v posodo in dobro prenetem. Nato na tanko razvaljam in oblikujem piškotke v obliki modelov, ki jih imam doma. Potem jih pečem 10 minut na 180°C. Ko so ohlajeni, jih prelijem s stopljeno belo čokolado in posipam z barvnimi mrvicami.

Pa dober tek!

Aleks Flis, 4. c

Natalija Rečnik, 3. a

Pica

V korona času so picerije zaprte, zato sem razmišljal, kako doma izdelati pice. Mami sem vprašal, katere sestavine potrebujemo, in preveril, ali jih imamo doma. Na moje veliko veselje sem našel prav vse. Zvečer, na dan, preden smo se lotili peke pic, smo naredili solno kvasno emulzijo. V lonček smo razdrobili kocko kvasa, dolili 3 dl vode, dodali žličko soli in premešali.

Naslednji dan smo zamesili testo iz 60 dag ostre moke, dveh žlic olivnega olja in solno kvasne emulzije. Sestavine smo zmešali in pregnetli v gladko, voljno in čvrsto testo, ki se ni več prijemalo rok. Oblikovali smo dva hlebčka testa, ki smo ju pokrili s kuhinjsko krpo in pustili pol uri vzhajati. Hlebčka smo še enkrat malo pregnetli in testo razvlekli. Testo v obliki kroga smo položili na dva okrogla namaščena pekača in ga pustili še malo vzhajati. Nato smo testo narahlo namazali z olivnim oljem in oblili s paradižnikovo omako. To smo potresli z origanom in obložili z nadevom. Eno pico smo obložili samo z naribanim sirom, drugo pa z rezinami šunke in gobicami. Pečico smo predhodno segreli na 240⁰ C in pici pekli približno pol ure.

Pica je bila »njami« in če jo imaš tudi ti rad, si jo le hitro pripravi, prav nič komplicirano ni. Pa še nekaj slik za vzpodbudo.

Domen Levart, 4. c

MODA V KORONA ČASU

MODNI NASVETI

Žal nas je spet doletela karantena zaradi kovida-19. Delo po večini poteka od doma, kar pomeni, da imamo poleg pouka na daljavo še čas za druženje z domačimi. Prav zato nas večina zaradi udobja izbira preprosta oblačila. Če pa stopimo iz hiše in se odpravimo v trgovino, se malce uredimo. Sedaj obstajajo že vse vrste mask z različnimi vzorci in napisi – maska je postala pravi modni dodatek. Da naš karantenski izgled malo popestrimo, lahko zaščitno masko uskladimo z oblačili ali s čevlji.

Za nasvet vam podajam nekaj JA-jev in NE-jev glede kombiniranja oblačil v času korone.

JA:

- Kombiniraj čevlje in masko z oblačili.
- Kombiniraj barvo maske z barvo hlač.
- Popestri izgled z malo nakita.

NE:

- Kombiniraj horizontalnih črt z navpičnimi,
- Pretiravaj z nakitom,
- Oblesi se preveč pomanjkljivo, saj letni čas temu ni naklonjen.

Upam, da vam bodo te informacije prišle prav in boste karanteno preživljali čim lepše.

Lep modni pozdrav.

Eva Kovše, 9. a

Urška Lubej, 8. b

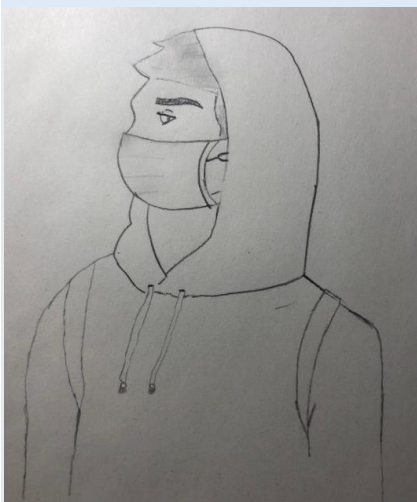

Neva Šelih, 6. b

Neva Šelih, 6. b

Neja Pavlič, 6. a

Hana Malič, 6. a

Karin Žnidarko, 7. a

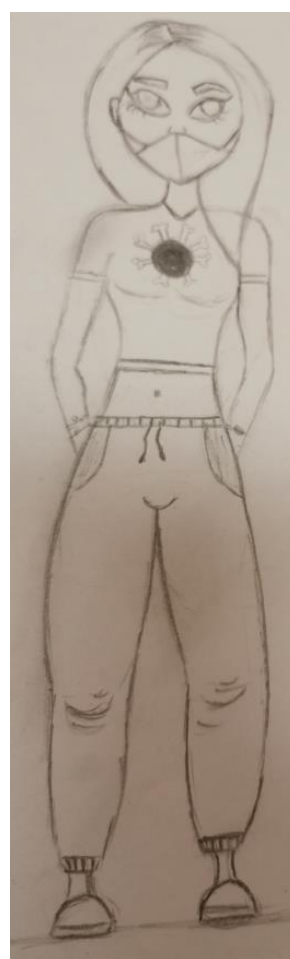
Ajda Mlakar, 8. c

Ajda Mlakar, 8. c

Ksenija Miličević, 8. c

Neli Marot, 7. b

Taida Ibralić, 6. a

Anabel Adamlje, 6. a

Tinkara Erker, 7. b

BOŽIČNE ZGODBE IN VOŠČILA

BOŽIČ V KARANTENI

Zala in Blaž imata zelo rada božič in december. Najbolj jima je všeč, ko se zbudita in pod smrečico zagledata darila. Na božični večer prideta k njim vedno babi in dedi in vsi skupaj okrasijo smrečico ter pojedjo božično večerjo. Ko se dan prevesi v noč, se babi in dedi počasi poslovita in se odpravita domov. Zala in Blaž pa takrat nalijeta mleko in nastavita piškotke Božičku, ki jih leto za letom vedno znova z veseljem poje. Nato se odpravita spat v pričakovanju, kaj bosta dobila za darilo. Ko se zbudita, hitro odhitita v dnevno sobo in pokukata, če ju že kaj čaka pod smrečico. Ker sta po navadi vse leto pridna, ju seveda tam vedno znova čaka nekaj krasnih daril. Preden odpreta darila, morata počakati, da se kot družina zberejo skupaj in najprej pozajtrkujejo, šele nato sledi njun najljubši del – odpiranje daril. Vedno se razveselita vsega, kar jima nameni Božiček. Nato pa naslednje dni nestrpno pričakujeta še novo leto, saj se tudi takrat vsi zberejo in se podružijo, si pripovedujejo zgodbe in si izkazujejo toplino prijateljstva in radosti. Po vrhu pa je to edini dan v letu, ko lahko Zala in Blaž bedita, dokler hočeta.

Letošnje leto pa bo za Zalo in Blaža drugačno. V svetu je namreč zavladal korona virus, ki je poskrbel, da se ne moremo družiti in zabavati kot včasih. Za božič bosta tako Zala in Blaž morala sama postavljati smrekico in tudi večerjo bosta lahko pojedla le z mamo

in očetom, babice in dedka pa k njim ne bo. Tudi letos bosta zagotovo šla spat v pričakovanju. Kaj pa Božiček? Tudi on je naletel na težavo, saj so tudi njegovi pomagači škratki zboleli. Tako se bo verjetno moral znajti po svoje, mogoče na način, da bo kupoval darila za otroke preko spleta, ker so trgovine zaradi razmer zaprte. Prav tako nastane težava v dostavi daril. Namesto Božička bodo njegova darila nosili poštarji, saj sam zaradi omejitve gibanja ne sme priti iz Severnega pola v Slovenijo. Da pa policijske ure sploh ne omenjamo! Vendar verjamem, da bo tudi letos tako kot vsako leto Božiček poskrbel za Zalo in Blaža ter za vse ostale otroke sveta in jih razveselil s posebnim darilom. Upam, da bo uporabil vsaj malo svoje čarovnije in vsem raztrosil leto polno zdravja in veselja.

Eva Jevšenak, 7. b

REŠEN BOŽIČ

Kot vsako leto se je Božiček po oddanih darilih navdušen vrnil domov na Severni pol, ker je vsem otrokom darila dostavil pravočasno. Pred Božičkovo hišo so ga pričakali njegovi palčki, ki so poskrbeli za njegove utrujene jelene ter njega postregli s toplim jagodnim čajem. Po vseh opravljenih delih so se odpravili na dolg spanec, ki naj bi trajal do jeseni.

Palčki so si hitro izborili svoj prostor za spanje in se počasi namestili. Mali palček Ludvik pa je, kot vedno, zamujal. Prostor zanj je ostal le še pod veliko stensko uro. Ko so bili vsi palčki in Božiček udobno nameščeni, so ugasnili luči in sladko zaspali.

Pisma je poštar Peter pridno nosil v Božičkov nabiralnik že poleti. Vsak teden je za Božička imel vedno več pisem. Bližal se je petindvajseti december in Božičkov nabiralnik je bil tako poln, da vanj poštar Peter ni spravil niti enega pisma več. Zaslutil je, da je v Božičkovi hiši nekaj hudo narobe. Hitro in močno je potrkal na vrata, da bi se prepričal, če so palčki že v polnem zagonu. Z močnimi trki na vrata zbudi Božičkovo ženo Magdo. Magda vsa zaspana odpre vrata in se začudeno zazre v čisto poln nabiralnik. Poštar Peter ji pove, da v nabiralnik ne more več oddati niti enega pisma. Magda se začudi, kako je lahko nabiralnik že tako poln sredi poletja. Zazre se v okolico in nebo ter opazi, kako bele snežinke padajo na Zemljo. V trenutku zapre vrata in se odpravi zbuditi še Božička in palčke. Ko pogleda proti uri, opazi, kako se je mali palček Ludvik zapletel v stensko uro in s tem ustavil čas ter preklical budilko. Malega Ludvika takoj kaznujejo, da pri zavijanju igrač to leto ne bo smel sodelovati. Vsi palčki hitro začnejo z delom, mali palček Ludvik pa je v kleti rezljal lesene punčke. Božička je vedno bolj skrbelo, da vseh daril ne bo mogel dostaviti pravočasno in s tem bi uničili božič otrokom.

Ludvik je v kleti pridno rezljal punčke, ko je skozi dimnik priletela velika sova Karla. Povedla je Ludviku, da išče Severni tečaj, kamor se je preselila njena gospodarica. Ludvik ji je na zemljevidu pokazal, da njena gospodarica ni več daleč. Sova Karla je opazila Ludvikovo slabo razpoloženje. Povprašala ga je, zakaj je v tako temnem prostoru in kaj počne tam. Ludvik ji je zaupal, kaj se je zgodilo, da bo božič zaradi njega uničen. Ker otroci ne bodo dobili daril, bodo prenehali verjeti v Božička in drugo leto palčki ne bodo imeli nobenega dela. Sova Karla je Ludviku ponudila pomoč njene gospodarice, ki bi v svojem laboratoriju zagotovo našla kakšen prašek, ki bi lahko poživel delo naprav v Božičkovi tovarni. Palček Ludvik sprejme pomoč sove Karle in skupaj odletita na dom Karlina gospodarice. Gospodarica lepo in z navdušenjem sprejme palčka Ludvika. Skupaj se usedeta za veliko jedilno mizo, kjer ju sova Karla postreže s toplim čajem. Ludvik se gospodarici predstavi in ji pove, kakšen velik problem imajo v Božičkovi tovarni. Gospodarica Ludviku takoj predstavi prašek, ki lahko poživi delovanje naprav. Prašek naj nanese po občutku, deloval pa bo kakšen dan. Palček Ludvik se zahvali Karlini gospodarici in s sovo poletita nazaj k Božičkovi hiši.

Hitro odhitita v tovarno, da prašek predstavita Božičku in ostalim palčkom. Glavni palček se najprej ni strinjal z idejo palčka Ludvika in ga želel poslati nazaj v klet. Ker pa je bil Božiček že obupan, je želel prašek preizkusiti. Prašek so posuli na naprave in tako so naprave začele delovati hitro, tako hitro, da jih ostali palčki niso dohitevali. Palček Ludvik in sova Karla sta odšla skupaj nazaj v klet. Tam sta dobila idejo, da bi prašek posula na lesene punčke, ki jih je izrezljal Ludvik. Prašek je na lutkah učinkoval. Ubogale in delale so vse, kar jim je ukazal Ludvik. Ludvik je pripeljal lutke v tovarno, ostalim palčkom pa je naročil, da jim ukazujejo, kaj vse morajo narediti. Palčki so dobili dodatne roke, zato je delo teklo še hitreje. Pravočasno so zaključili svoje delo, čeprav v tako kratkem času.

Čeprav je Ludvik storil tako veliko zmedo, je na koncu vse rešil. Božiček je ponovno lahko otrokom celega sveta dostavil darila in jih razveselil. Pod stensko uro pa so palčki puščali veliko prostora, saj si takšne zmede ne morejo privoščiti še v naslednjih letih.

Ana Šelih, 7. b

Natalija Rečnik, 3. a

PISMO DOBRIM MOŽEM

Dragi dobri možje - Božiček, Miklavž in Dedek Mraz!

V letošnjem letu smo več doma kot pa v šolah in službah. Ta situacija, v kateri smo se našli zaradi korona virusa, nam prinaša številne slabosti. A če dobro pomislim, nam omogoča tudi, da veliko več časa preživimo s svojimi družinami, kar lahko v decembru, ki je mesec ljubezni, praznikov, prijateljstva in topline tudi izkoristimo in se posvetimo svojim najdražjim, z njimi igramo kakšne družabne igre, skupaj pečemo piškote, naredimo adventni venček, okrasimo svoje domove in novoletno smrečico. Tako nam bo v teh mrzlih decembrskih dnevih vedno toplo.

Želim, da mi to leto prinesete poln koš zdravja in veselje, ki ga bom iz srca podelila s tistimi, ki jih imam rada. Lepo bi bilo, da nas, otroke, v tem čarobnem decembru razveselite tudi s kakšno snežinko več kot lani.

Vam, dragi moji, pa želim, da ostanete zdravi in da nas kot vsako leto poprej presenetite z majhnimi pozornostmi.

Katrin Polutnik, 6. b

Liam Marguč, 4. b

Pozdravljen, dragi Miklavž!

Ko prideš k nam domov, naj se, prosim, moje želje uresniči.

Pomagaj pticam, ki za preživetje potrebujejo drobtine, Želim si, da se čim prej vrnemo v šolo med prijatelje, ki jih zelo pogrešam.

Želim si, da se ta pandemija konča in da končno živimo brez straha.

Želim si, da mi prineseš žogo za darilo, ker imam zelo rad nogomet.

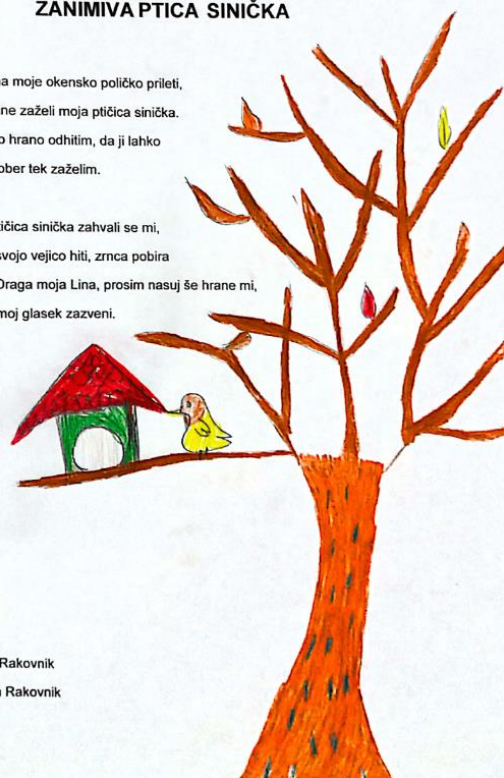
Lepo te pozdravljam.
Orges Bislimaj, 4.c

O božičnih in novoletnih željah smo takole razmišljali ...

ZANIMIVA PTICA SINIČKA

Vsako zimo na moje okensko poličko prileti,
in si malo hrane zaželi moja ptičica sinička.
Jaz pa hitro po hrano odhitim, da ji lahko
čimprej, lep dober tek zaželim.

Zanimiva ta ptičica sinička zahvali se mi,
nato hitro na svojo vejico hiti, zrnca pobira
in zapoje mi. Draga moja Lina, prosim nasuj še hrane mi,
da spomladi moj glasek zazveni.

Avtorica: Lina Rakovnik

Ilustrirala: Lina Rakovnik

MOJE VOŠČILO

Srečno leto novo
naj prinese nam obnovo,
tega leta starega,
na glavo obrnjene
zaradi kovida.

Prazniki naj bodo veseli,
da vsi predvsem zdravje bi imeli,
zato upoštevajte vse predpise,
saj se nam drugače slabo piše.

V novem letu želim vam petice,
pa vesele tete in strice,
pozitivno naj bo vse,
razen test korone.

Filip Prosenak, 6. a

VOŠČIMO

Čas ko zvezda se utrne,
stare vse poti zagrne,
nove z upi tlakovane,
vir so sreče nasmejane.
Čim več nasmejanih dni v letu 2021 vam želim.

Lina Rozman, 7. a

Bliža se najlepši čas v letu. Čas, namenjen družini, prijateljstvu in vsem, ki so nam blizu. Vsem želim, da bi v novem letu našli srečo tam, kjer jo iščete in najbolj potrebujete. Zato vas prosim, da ostanete doma in spoštujete vse ukrepe, da bomo lahko v letu 2021 nadoknadili vse tisto, za kar smo bili v korona letu prikrajšani.

Jak Mernik, 9. a

Michael Kolar, 4. c

Letos bomo praznike praznovali drugače, kot smo bili navajeni, verjamem, da bodo praznik lepi, sproščeni in v krogu najbližjih. Slišala sem pomembno informacijo, da je Božiček dobil potrdilo za prehod med občinami, zato vam povem, da letos darila bodo.

Alina Studenčnik, 7. a

Aleks Flis, 4. c

Toplino doma in smeh v očeh,
vam želim v teh prazničnih dneh.
Objem močan naj pričara vam nov srečen dan.
Leta in korake puščajte za sabo,
v prihodnost pa zrite zagnano.
Staro leto se poslavlja,
novo nam energijo dostavlja.

Maša Malič, 7. a

Naj vam prva letošnja snežinka čarobno moč da,
da korona v tem prazničnem času bo premagana.

Maša Jeseničnik, 8. c

Sreča išče in najde vsak dom.
Odprimo ji vrata in jo sprejmemo takšno, kot je:
Največkrat skromna, a vedno zadovoljna,
največkrat nevidna, a vedno topla in nasmejana.
Da bi v vašem domu vsak dan v letu 2021 našla odprta vrata!

Brin Kovše, 6. a

Hana Jelenko, 8. c

BOŽIČNI ČAS

Božič je že pred vrati –
darila, oblačila, copati ...
Božiček že komaj čaka,
da k otrokom prikoraka.

Piškoti se že pečejo,
mi jih v posodo mečemo.
Na mizi je veliko hrane,
ki v naših trebuščkih pristane.

Otroci smo bili zelo pridni,
z učenjem smo znanje dobili,
v družini kaj dobrega postorili,
zdaj pa se bomo skupaj družili.

Vsi še naprej bodite zdravi
in srečni,
saj ta čas je prekrasen,
naj z upanjem v novo leto pogled bo jasen.

Neja Golež, 5. b

Benjamin Brglez, 9. c

PRVI ZIMSKI DAN

Prav tak je prvi zimski dan,
sneg povsod in ponedeljek zaspan.
Ko iz postelje stopim, me mraz spreleti
in že prvi snežak svoj nos izza vogala moli.

Vse se tiho in povsem spokojno zdi,
ko snežinka za snežinko po zraku lebdi.
Tak je popoln zimski čas,
sedeti ob kaminu, ko je zunaj mraz.

Loti Jazbec, 7. c

VOŠČILO

Poiščimo srečo v sebi,
da bomo znali in zmogli osrečevati
nam drage ljudi
in sebe z majhnimi stvarmi.

Katrin Polutnik, 6. b

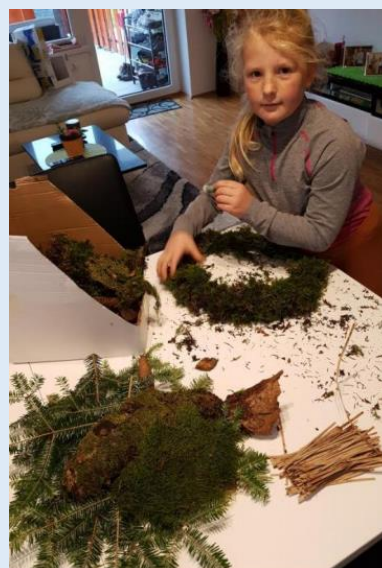
Eva Jevšenak, 7. b

Jošt Klančnik, 8. c

Nika Mužič Gorjup, 4. a

Anabel Pušnik, 4. c

ŠAPICA

V teh zimskih dneh marsikdo potrebuje topel nasmeh in prijazno besedo. Sama pa sem spoznala nekoga, ki je potreboval nov dom.

Bil je mrzel, a jasen sončni dan. Mame in očeta ni bilo doma, ker sta šla na zabavo. Brat in jaz sva bila sama doma. Brat je v hiši gledal film, jaz pa sem se igrala pred hišo. Vrata terase sem pustila odprta in notri je prišla mala mucka. Tega nisem vedela, ker sem se igrala. Ura je bila pet in zunaj se je počasi stemnilo, zato sem se odpravila v hišo. Zaprla sem vrata in se šla tuširat. Nato sem si pripravila večerjo, po njej pa si skrtačila zobe in se odpravila spat. Ko sem zaprla oči, sem slišala mijavkanje. Zdelo se mi je čudno, ker nimamo hišnega ljubljénčka. Skušala sem ugotoviti, od kod prihaja mijavkanje. Preiskala sem hišo. Ostala mi je še klet. Šla sem v klet in našla muco. Vzela sem jo in ji dala mleko v posodico. Nato sem poklicala starša, naj prideta domov.

Ko sta prišla, sem ju vprašala, če lahko mucko obdržim. Rekla sta, da jo lahko. Dala sem ji ime Šapica. Naslednji dan smo šli k veterinarju in jo cepili. Doma nismo imeli hrane za mačke, zato smo se odpravili v trgovino za male živali. Kupili smo zalogo hrane. Ko sem se sprehajala po trgovini, sem zagledala zelo lepo posteljico za mucke. Starše sem vprašala, če lahko Šapici kupimo to posteljico. Starša sta dovolila in tako je moja Šapica dobila lepo novo posteljo. Zelo sem vesela, da je Šapica izbrala našo hišo za nov dom. Jaz sem tako dobila svojega hišnega ljubljénčka, ona pa mojo ljubezen. Veselim se že, da bova skupaj doživeli še veliko dogodivščin.

Mila Krošl, 5. a

Filip Gorjup, 4. a

Evita Bombek, 4. a

Nika Mužič Gorjup, 4. a

Naj Gorinšek, 4. a

Dragi Miklavž!

Ker kmalu prihajaš k nam, bi te prosil, da preden greš na pot, prebereš moje pismo. Kako si kaj? Jaz sem v redu, sem zdrav, priden ...Me pa nekaj muči, zelo pogrešam prijatelje, sošolce, pouk v šoli, nogometne treninge in vse moje popoldanske stvari, ki jih počnem s prijatelji. Letos bi te prosil, če mi pomagaš premagati ta nori virus COVID 19, saj mi ni všeč. Poznaš koga ali celo ti zmoreš, da skupaj premagamo virus, tako da ga nikoli več ne bo nazaj? Jaz si spet želim, da bi bilo vse po starem, da smo lahko vsepovsod in delamo, kar želimo. Zelo rad grem namreč z mamico in atijem na Skalo, še rajši pa igram nogomet s prijatelji. Dragi Miklavž, tako se zmeniva, letos je to moja želja, in te res lepo prosim, da mi jo poskusiš uresničiti. Drugo leto mi boš pa prinesel res kakšno "kulsko" darilo. Saj veš, nikoli ni preveč igrač, video igrac ... Lepo se imej, pa se kmalu vidiva.

Tvoj Jon Šajtegel, 4. a

Anej Potočnik, 4. a

Janez Podgoršek Satler, 4. a

FOTO UTRINKI

Ko se rodi nov dan ...

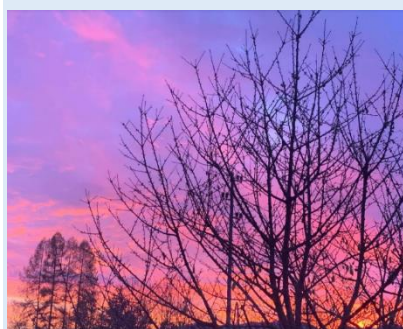
Neja Kovač, 9. b

Tia Godec, 9. b

Eva Gorjup, 7. b

Neli Marot, 7. b

Kdor se pravi čas zbudi, sončni vzhod ulovi!

V objemu naše občine ...

Tia Godec, 9. b

Jona Hlastec, 9. a

Neja Kovač, 9. b

Karin Žnidarko, 7. a

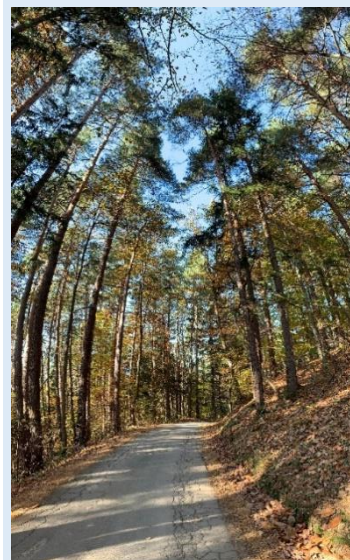

Gašper Rečnik, 8. b

Jesen okoli nas ...

Nemanja Banović, 7. a

Eva Gorjup, 7. b

Gašper Rečnik, 8. b

Tinkara Jošt, 9. c

Klara Volšak, 6. a

Žanin Furman, 7. b

Samanta Zakoč, 7. a

Žan Klančnik, 9. c

Mark Hlastec, 6. a

Bine Vežjak, 6. b

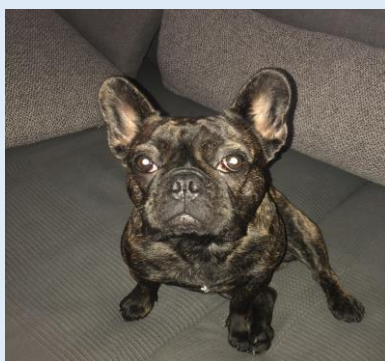
Dominik Plohl, 9.a

Teo Rozman, 6. b

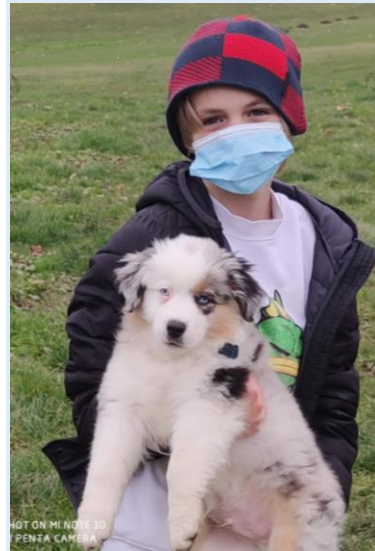

Ana Guček, 9.c

Jaka Leskovar, 9. b

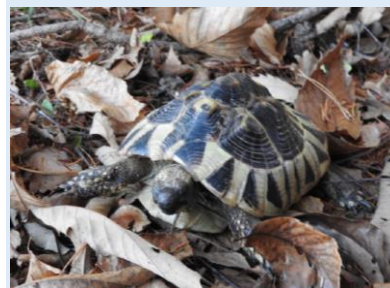
V družbi hišnih prijateljev ...

Jure Sabo, 6. a

Ana Šelih, 7. b

Klara Volšak, 6. a

Korina Polutnik, 8. b

Dominik Falnoga, 7. c

RAZVEDRILO

UGANKE

Pada in pada z višine neba,
veter po njih pihlja sem ter tja
in potovanje se za njih konča
ponavadi že konec novembra.

Jon Artnik, 8. b

Kaj ima besede,
a nikoli ne govori?

Kaj poteka okoli dvorišča,
pa se nikoli ne premakne?

Kaj lahko potuje po vsem svetu,
ne da bi zapustilo svoj kotic?

Kaj ima palec in štiri prste,
a ni roka?

Kaj ima 13 src,
drugih organov pa nobenih?

Janej Kotar Tominšek, 9. c

Ni okroglo ne veliko,
a ti pokaže sliko,
ki jo s klikom narediš,
zraven pa pride še bliskavica
hitro kot miš.

Je nekaj, kar najdeš v naravi,
a ne v puščavi.
Na vsaki veji sedi,
pozimi ga zmanjka,
kot da ga sploh ni.

Lahko je malo ali veliko,
vseh vrst ga je raznoliko.

Tjan Jamnikar, 9. b

ČUDNE LOGIČNE UGANKE

1. Katera gora je bila najvišja, pred odkritjem Mount Everest-a?

2. Vprašanje za tiste, ki se spoznajo na katoliško vero. Morda veste tole: Ali katoliška cerkev dovoljuje, da se moški poroči s sestro svoje vdove?

3. Letalo se zruši točno na meji med ZDA in Kanado. V kateri državi bodo pokopali preživele?

4. Dva človeka sta sedela na podrtem deblu – veliki in mali. Mali človek je bil sin velikega, veliki pa ni bil oče malega. Kako lahko to razložimo?

5. Polž potrebuje uro in pol, da preleze krog v smeri urinega kazalca; ko leze v nasprotni smeri, pa potrebuje za isti krog le 90 minut. Od kod ta razlika?

Lan Gorinšek, 8. c

REŠITVE UGANK

1. uganka: jesensko listje

2. uganka: knjiga

3. uganka: ograja

4. uganka: znamka

5. uganka: rokavica

6. uganka: igralne karte

7. uganka: fotoaparati

8. in 9. uganka: listje

REŠITVE LOGIČNIH UGANK:

1. Mount Everest.

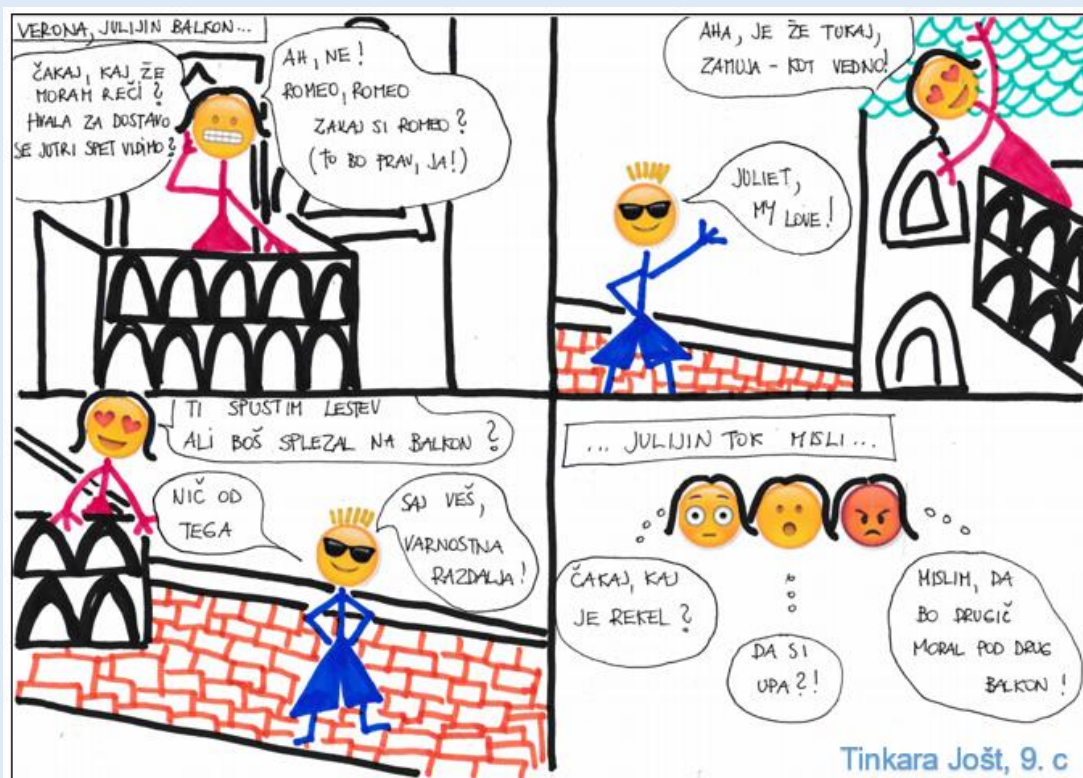
2. Vdovi je mož umrl in se ne more več z nikomer poročiti.

3. Preživelih ni treba pokopavati.

4. Veliki človek je bila mama.

5. Razlike ni (90 min = 1.5 h).

STRIPI, REBUSI, KRIŽANKE

Doroteja Kotnik, 6. a

Liam Marguč, 4. b

KORONA VIRUS

NAVODILA PROTI KORONA VIRUSU

Če hočeš proti koroni
zmagat, ne smeš omagat,

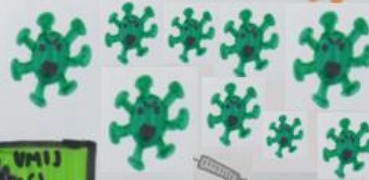
treba se je naučiti,
pravilno roke umiti!

Vsaj 20 minut si roke mili,
to doma temeljito izpili.

Povsod nosi ,
naj ne kratijo več tvoje police!!!

Korona ni lahka stvar, ne ustavljaj
se pred trgovino, če greš samo tam mimo.

Če pa si bolan, ne odhajaj stran, ostani
doma in pokliči zdravnika!

COVID-19 pro

Gašper Nežmah, 7. b

v
Žana Sivka, 6.c

TUKAJ SEM, DA VAM POVEM ⇒ USTAVITE SE !
ŽIVELI SMO PREHITRO, TEKMOVALI SMO V VSEM !
POZABILI SMO NA NARAVO, NASE, NA PRIATELJE, DRUŽINO...

KAKO

ŽIVETI

IN TEAMS

NE

ZNORETI?

 GOOGLE
DRIVE

ČAS JE ZA:

- POČITEK
- UMIRITEV
- UČENJE
- POVEZOVANJE
- MINIMALIZEM

 ZOOM

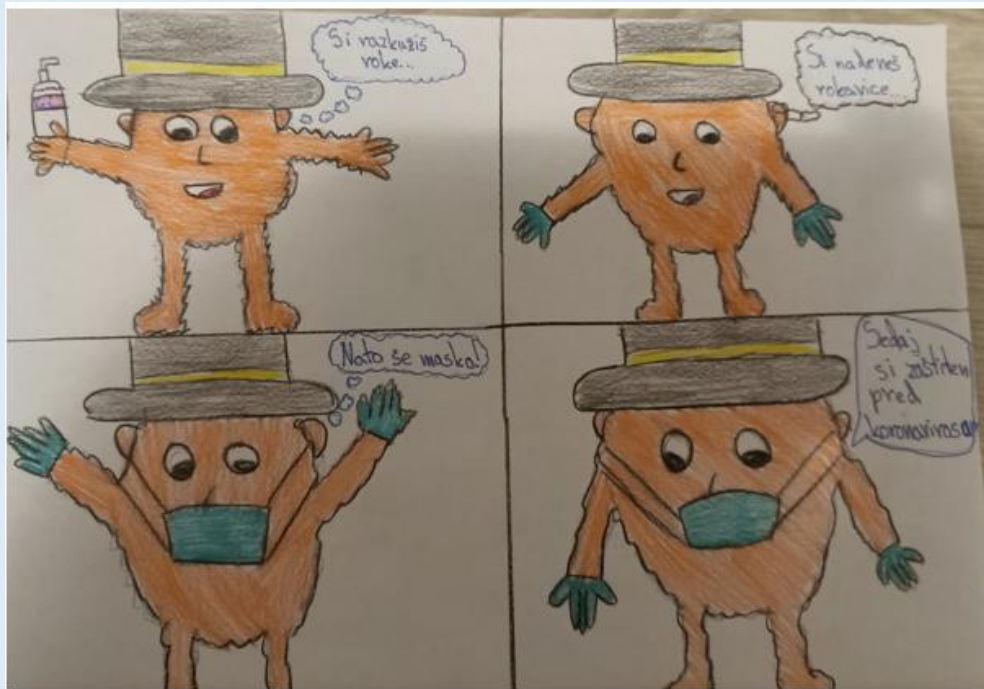
 GOOGLE
CLASSROOM

 GMAIL

 EASISTENT

KUPOVANJE V
TRGOVINI POSTALO
KOT IGRANJE

Ardita Nasufi, 6. a

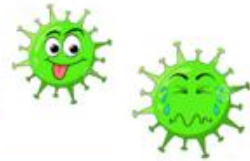
Anabel Adamije, 6. a

Neva Šelih, 6. b

KORONA REBUS

JAKA LESKOVAR, 3b

1 2 3

1 2 3 4 5 6 7

1 2 3 4

1 2 3 4 5 6 7 8

A=I N=T

1 2 3 4

1 2 3 4 5

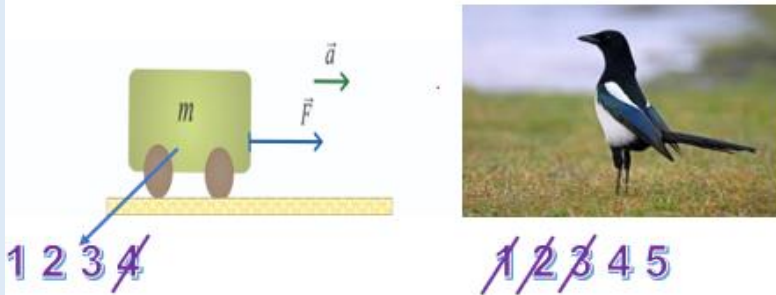

1 2 3 4 5

GESLO: _____!

REBUSI

(Pripravil Luka Gorinšek, 9. c)

REBUSI

(Pripravila Špela Žugelj, 6. a)

1 2 ~~3~~ ~~4~~ ~~5~~

1 2 ~~3~~ ~~4~~ ~~5~~ ~~6~~ ~~7~~

~~1~~ ~~2~~ ~~3~~ ~~4~~ ~~5~~ ~~6~~

1 2 3 ~~4~~ ~~5~~ 6

Rešitev rebusa: ----- 2020.

REBUS

(Pripravila Iza Vipotnik, 8. b)

1 2 ~~3~~ ~~4~~ ~~5~~ ~~6~~ ~~7~~

1 2 ~~3~~ ~~4~~ ~~5~~ ~~6~~ ~~7~~ ~~8~~ ~~9~~

1 2 ~~3~~ ~~4~~ ~~5~~ ~~6~~ ~~7~~ ~~8~~ ~~9~~

Rešitev rebusa: ----- !

KORONA MREŽA

Poišči v mreži 12 besed (→, ←, ↗, ↘), ki so na nek način povezane s KORONA ČASOM. Ostale črke obkroži in jih prepisi na črte pod mrežo. Tako boš dobil REŠITEV mreže. Naj se lov na besede začne!

K	O	S	T	V	I	R	U	S	A
A	O	L	I	Ž	U	K	Z	A	R
Z	D	R	A	V	N	I	K	A	N
I	I	Č	O	M	O	P	K	M	O
R	Z	L	D	N	R	S	A	V	P
K	I	Z	O	L	A	C	I	J	A
M	O	S	A	M	I	T	E	V	R
I	A	N	E	T	N	A	R	A	K

Rešitev mreže: _____!

(Pripravil Timon Brglez, 6. b)

MREŽA

V spodnji mreži poišči naslednje besede. Iz nepovezanih črk sestavi novo besedo in jo napiši v prostor za geslo.

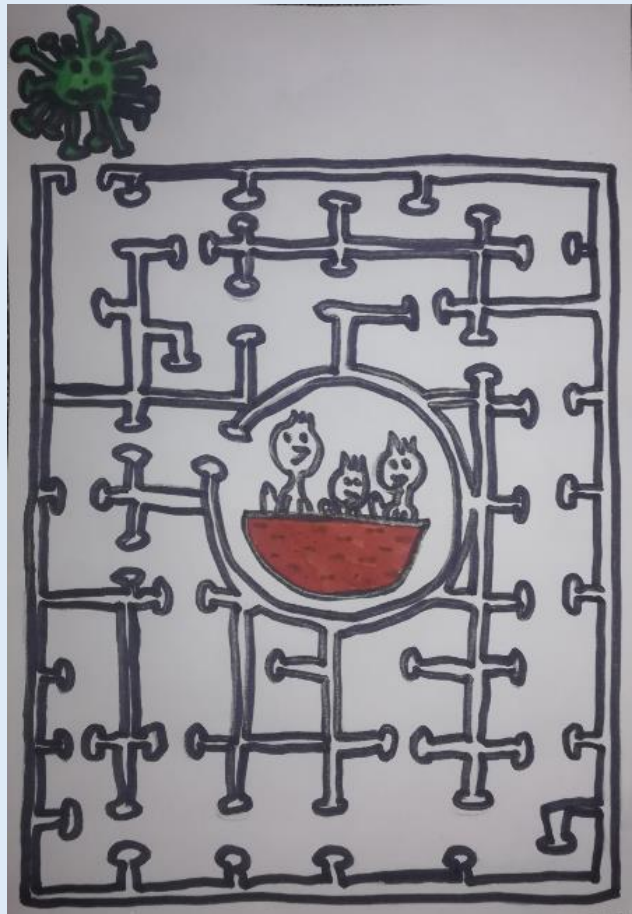
ZDRAVILO, CEPIVO, LEKARNA, PLJUČA, DOM, ŠOLA, DELO, MILO, IZOLACIJA, EPIDEMIJA, MASKE, BOLNIK, VIZIR, NOS, NAHOD, OBLEKA

GESLO: _____

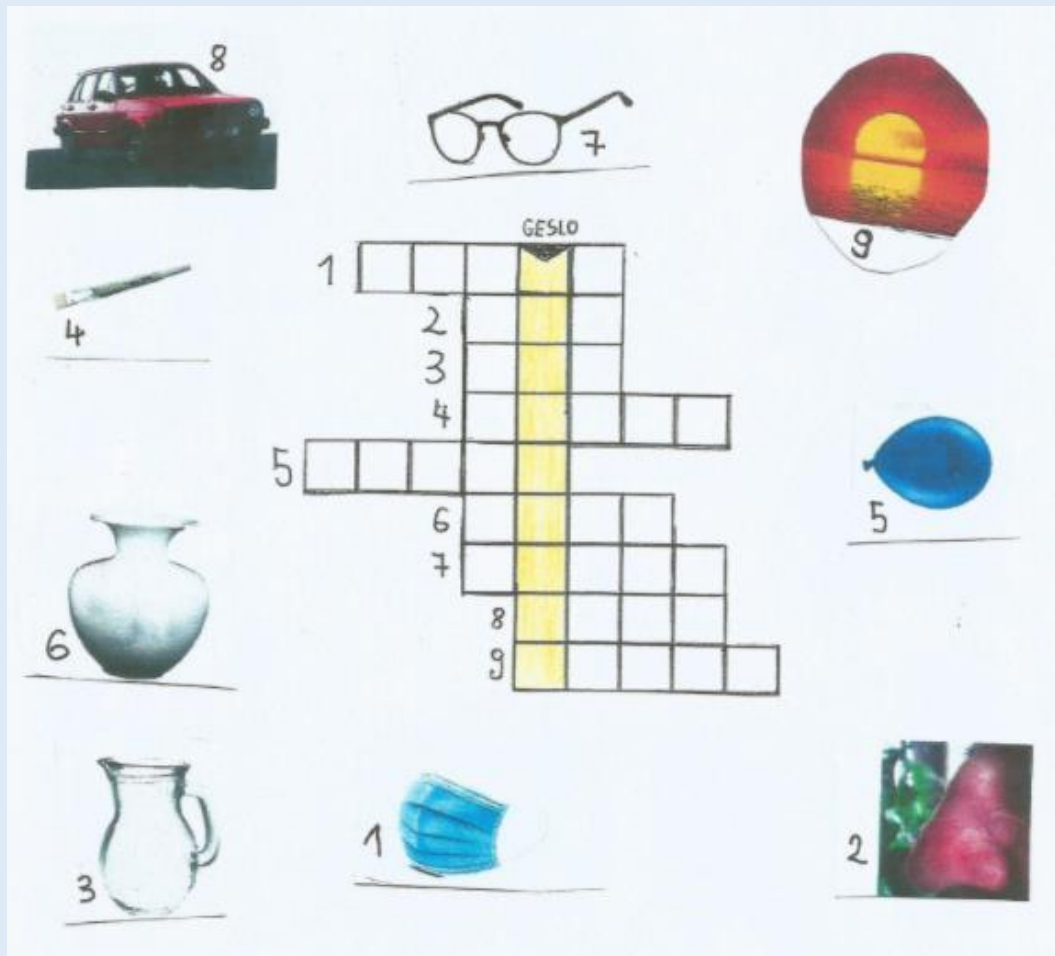
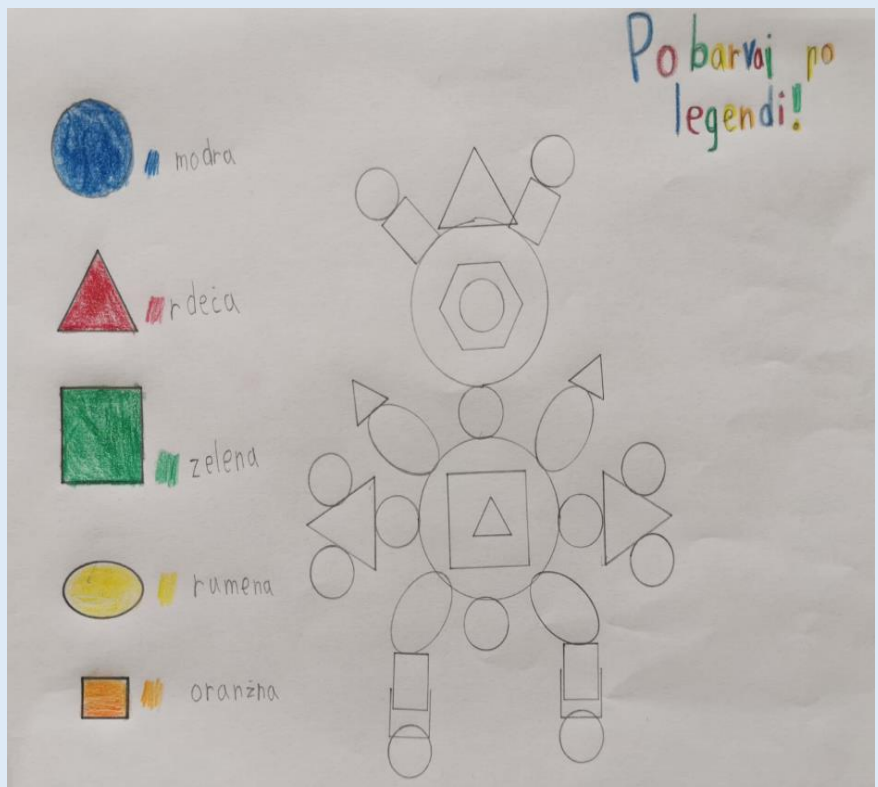
Z	K	D	B	O	L	N	I	K	O
D	E	L	O	O	B	L	E	K	A
R	R	O	C	M	N	A	H	O	D
A	N	O	S	E	M	A	S	K	E
V	I	Z	I	R	P	Š	O	L	A
I	Z	O	L	A	C	I	J	A	O
L	E	K	A	R	N	A	V	N	L
O	P	L	J	U	Č	A	A	O	I
A	J	I	M	E	D	I	P	E	M

(Pripravila Maša Pušnik, 6. b)

LABIRINT

Katarina Artič, 6. a

Nik Hren, 6. b

SLIKOVNA KRIŽANKA

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

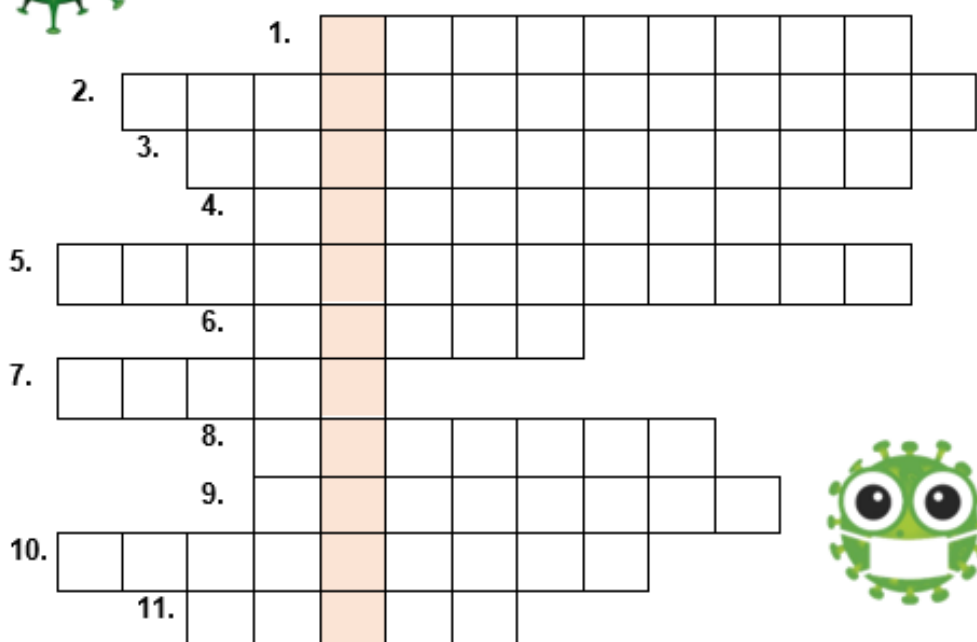
13.

GESLO: _____

Pripravila Zoja Juhart Korošec, 6. b

KRIŽANKA

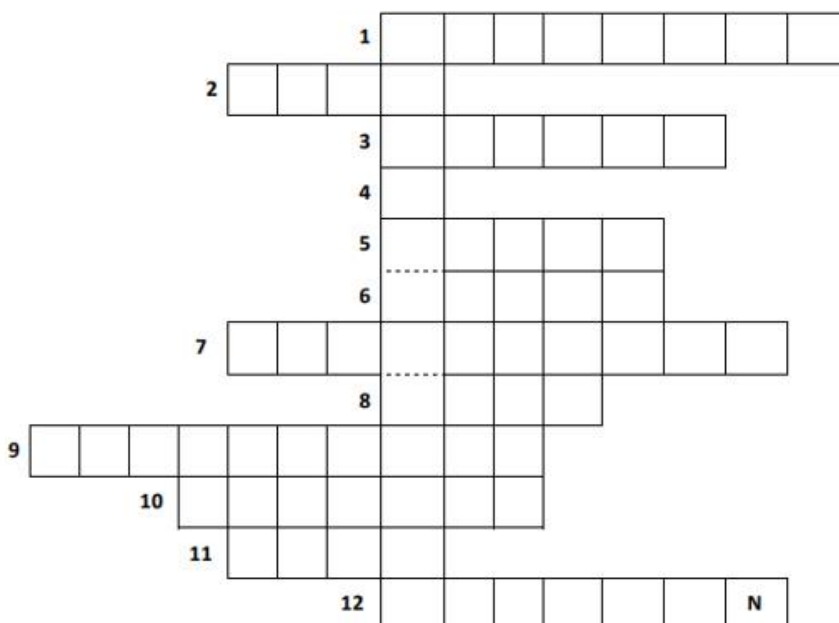

1. Osamitev zaradi suma okuženosti z namenom preprečitve širjenja virusa.
2. Izolacija, zapiranje pred drugimi, navadno po lastni želji.
3. Kraj, kjer zdravniki jemljejo brise, se imenuje _____ dom.
4. Ustanove, ki so zaprte zaradi epidemije (tja se gremo odžejat).
5. Kako se v času pandemije imenuje šolanje?
6. Slovenski predsednik vlade, ki sprejema ukrepe: _____ Janša.
7. V teh časih je najpomembneje, da ostaneš _____.
8. Številni strokovnjaki na področju športa opozarjajo, da ne smemo pozabiti na _____ (predvsem na prostem).
9. Kaj med šolanjem preko računalnikov najbolj pogrešajo otroci med sabo?
10. Kaj poleg mila uporabljamo za roke, da preprečimo širjenje okužb?
11. Kaj moramo za zaščito v času epidemije obvezno nositi, če nismo v krogu najožjih družinskih članov?

Prípravil: Tim Perkič, 9. c

KRIŽANKA

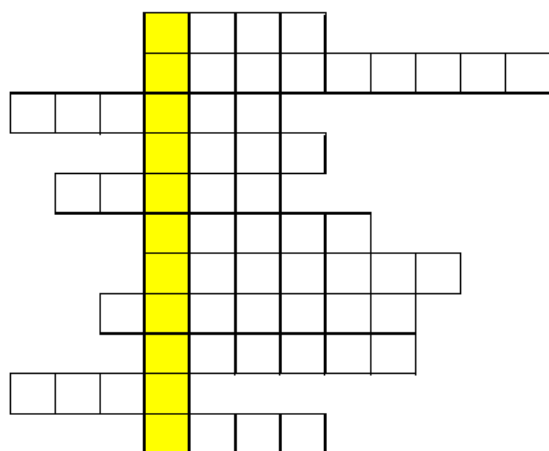
1. Katera reka teče skozi Slovenske Konjice?	7. Prvi dan v tednu?
2. Kje dobivamo znanje?	8. Domovanje kraljev?
3. in čokolada (pesem)	9. Šolski predmet, kjer računamo?
4. Katera je 14 črka v abecedi?	10. Javno prevozno sredstvo?
5. Pripomoček za boljši vid?	11. Mesec ali...
6. Glavni vir energije na zemlji?	12. Pametna elektronska naprava?

GESLO: _____

Pripravila Neža Kalšek, 6. b

KRIŽANKA

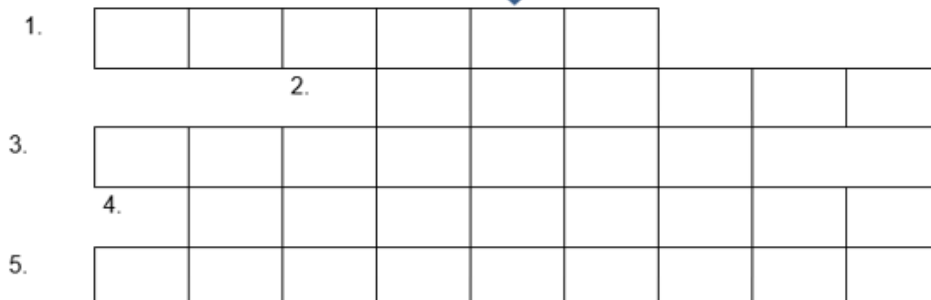

1. PREVOZNO SREDSTVO.
2. IZUMRLA ŽIVAL.
3. PIHALNO GLASBILO.
4. EVROPSKI DENAR.
5. SNEŽNI PRIPOMOČEK.
6. VELIKA DIVJA MAČKA S PROGAMI.
7. ŽIVAL Z ROGOM.
8. PRIPOMOČEK ZA ŠIVANJE.
9. NAJMANJŠI PES.
10. DOMAČA ŽIVAL.
11. PDAVINA, KI PADA POZIMI.

Rešitev: _____

Pripravila Maša Vrenko, 4. b

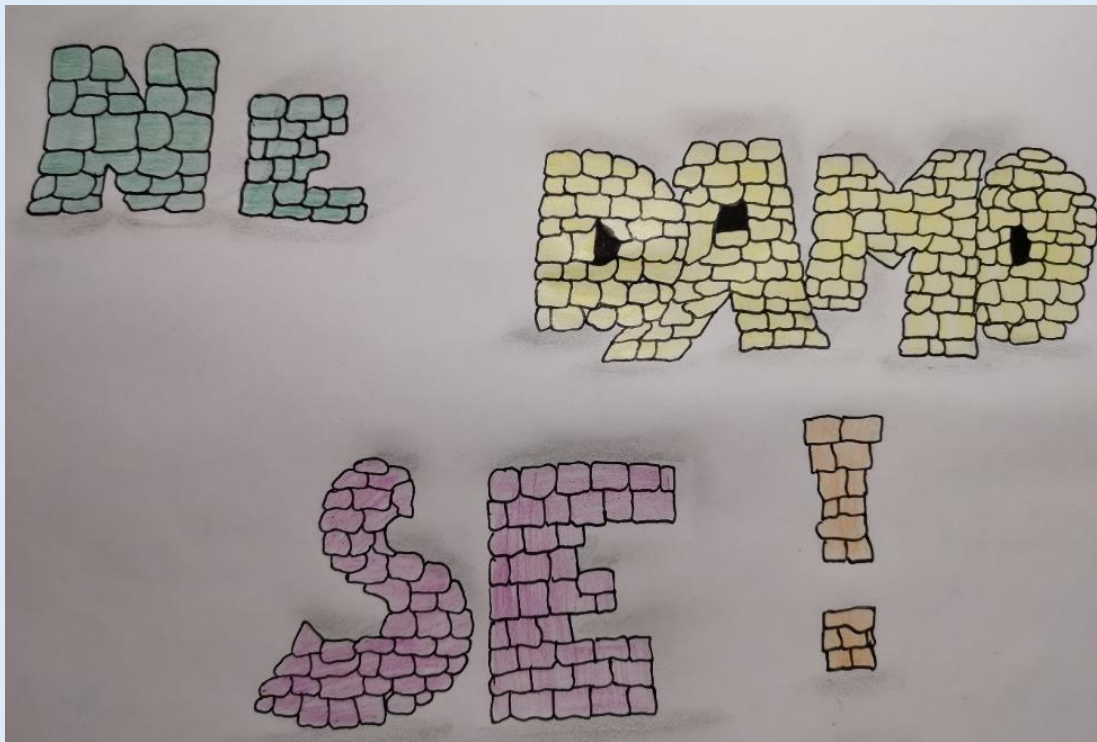
KRIŽANKA

1. Kaj odpada v jeseni?
2. Zver, ki si med zimo privošči zimski spanec.
3. Iglavec, ki mu odpadejo iglice.
4. Majhna žival s kosmatim repom (namig: obožuje lešnike).
5. Rastlina, ki se obrača proti soncu.

GESLO: _____

Pripravil Jošt Klančnik, 8. c

Žanin Furman, 7. b

Tjan Škoporc, 4. c

SPLETKO, spletni časopis OŠ Ob Dravinji

Osnovna šola Ob Dravinji

Slovenske Konjice, december 2020

UREDNIKI: Jovita Kovač, Valentina Volavšek

NASLOVNICA: Žiga Juhart, 9. b

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: Jovita Kovač, mag. Uroš Hren

LEKTORIRALI: Jovita Kovač, Valentina Volavšek

Nika Mužič Gorjup, 4. a